

**Půjčuj, rozmnožuj,
rozšiřuj!**

ÚNOR

1995

OBSAH

Sedmý rok	1
Napsali jste nám	4
Liberalismus versus fundamentalismus	7
Padlá společnost a andělé	25
Sonda do duše studenta	27
Asociace pro boj proti AIDS a za sexuální vzdělání	30

SEDMÝ ROK

Milí přátelé, bratři a sestry,
společně s námi vstupujete do
sedmého roku vydávání časopisu
Zápas o duši. máte před sebou o osm
stránek rozšířené vydání časopisu.
Dovolte, abychom vyslovili naše díky
nejdříve Pánu Ježíši Kristu za Jeho
milost, a Vám věrným, kdo tuto službu
obětavě finančně podporujete. Sou-
časně přikládáme dlouho připravova-
nou knihu "GENESIS a úpadek náro-
dů". Modlíme se, aby se dotkla nejen
vašich srdcí, ale především pohledu na
velikost našeho Stvořitele. Doufáme, že
se kniha Genesis dostane do rukou co
nejvíce čtenářů. Pomůžete nám?

Pro Vás, kteří jste se stali čtenáři
časopisu Zápas o duši v nedávné
minulosti, chceme připomenout náš
závazek Pánu Bohu, že budeme ze

všech sil zápasit o duše lidí, kteří ještě
Pánu nepatří. Samozřejmě na takové
dílo nestačíme sami a nebýt Božího
požehnání, každodenní posily a Vašich
modliteb, časopis by nevycházel.
Většina čtenářů, kterým naše materiály
přicházejí, nevědí, že je to možné jen
díky štědrosti necelé tisícovky čtenářů
a sborů, kteří na tiskový fond pravidel-
ně i jednorázově přispívají. Čtyři tisíce
jednotlivců a sborů dostává časopis již
několik let zdarma. Počet zájemců a
čtenářů rok od roku roste. Dnes již
tiskneme 8000 českých a 4000 sloven-
ských výtisků.

V roce 1994 naše misijní organizace
HCJB - Zápas o duši vytiskla a rozese-
lala 50 tisíc výtisků Zvláštního evangeli-
začního vydání. Na této akci se modlit-
bami a finančně podíleli němečtí křes-
ťané. Dodali nám téměř 30 tisíc nových
adres zájemců o duchovní literaturu.
Také jsme rozeslali sborům a farním
úřadům desítky nabídek na přednášku
o hodnotě lidského života. Reakce byla
různá. V církvích pramalá, na středních
školách obrovská. Pavel Bartoš před-
nesl na různých místech republiky i na
Slovensku téměř 200 přednášek. Tisíce
studentů a jejich profesorů mají díky
tomu jiný náhled na hodnotu lidského
života a ukončení těhotenství. Čtyřicet
tisíc barevných letáček našlo své čte-
náře. Pro letošní rok jsme vytiskli dal-
ších 30 tisíc. Vám všem, kteří jste
finančně přispěli, patří naše díky. Po-
kud Vás toto téma zajímá a chcete nám
pomoci, napište nám.

Se všemi se chceme podělit nejen
o radosti, ale i strasti. Během našeho
pobytu mezi vámi. Z návštěv mnoha
měst a míst obou republik, poznáváme

2 ZÁPAS O DUŠI

nové souvislosti a skutečnosti o jednotlivých církvích, sborech, věřících i nevěřících. S bolestí si uvědomujeme, kolik nevěřících je nevěřícími jen proto, že má špatné zkušenosti s náboženstvím a křesťany. Víme, že existuje řada předsudků, pověr a doba nedávno minulá sice Boha nedokázala vymazat z lidského podvědomí, ale své nedozírné škody napáchala.

Ne příliš často otkusujeme dopisy čtenářů, ale věřte, chodí nám jich hodně. Jen za minulý rok jich bylo 1500. Přicházejí nám dopisy plné vděku od lidí, kterým jsme jediným duchovním společenstvím, někdy v jejich samotě, maminkám na mateřské dovolené, věřícím, kteří ve svém okolí nemají společenství křesťanů, důchodcům, vězňům, vojákům, studentům a lidem všech společenských stupňů. Máme krásné dopisy od čtenářů mladých, počínaje -náctiletými a konče těmi, kteří již překročili stoleté výročí. Ani věk jejich zájem o duchovní život a oostrot myslí neotupil. Během roku jsme se s některými čtenáři setkali osobně, s jinými se rozloučili, protože Pán odměřil dny jejich života mezi námi. Několik čtenářů s námi z různých důvodů ukončilo styk, ale děkujeme Pánu za ty stovky nových. Denně nám přicházejí dopisy a objednávky, protože někdo z vás je na časopis upozornil nebo jim jej půjčil. Heslem sedmého roku bude:

PŮJČUJ, ROZMNOŽUJ, ROZŠÍŘUJ!

I nadále budeme časopis posílat každému, kdo o něj projeví zájem, bez nároku na předplatné. Rozhodnutí necháváme na každém z vás. V žádném případě nemáte povinnost přispět. Víme, že je mezi vámi řada těch, kteří skutečně přispět nemohou. O to více nás potěší zpráva, známe-li vaši situaci a podle možnosti rádi poskytneme i některé knihy. Poštovní poukázku na dobrovolný dar zasíláme jen

jednou ročně, pokud nás sami nepožádáte o další. Všichni víme, že vydavatelská práce naší redakce je financována pouze z darů a všechny výdaje jsou vyúčtovány. Mzdové náklady pro administrativní výpomoc jsou minimální. Od nového roku očekáváme zvýšení poštovného, ale přesto věříme, že rodina dárců i čtenářů poroste. Vaše příspěvky, ať jsou jakékoliv výše, jsou přijímány s velkou vděčností. Máme mocného Pána, který bohatě žehná. Právě jsme podepsali novou smlouvu s tiskárnou a jak jinak, zvyšuje se cena nejen papíru, ale i počet stránek. O to více vás prosíme, pomozte nám, aby si každé číslo přečetlo co nejvíce čtenářů. Nerozdáváme sladké řeči, které se líbí všem, ale šíříme Boží biblický odkaz, který tne do živého.

♦ *Budiž vzdán dík Bohu, který nás stále vodí v triumfálním průvodu Kristově a všude skrze nás šíří vůni svého poznání. Jsme totiž jakoby vůni kadidla, jež Kristus obětuje Bohu; ta vůně proniká k těm, kteří docházejí spásy, i k těm, kteří spějí k zahynutí. Jedněm jsme smrtelnou vůni vedoucí k záhubě, druhým vůni životodárnou vedoucí k životu. Ale kdo je k takovému poslání způsobilý? My nejsme jako mnozí, kteří kramaří s Božím slovem, nýbrž mluvíme upřímně, z Božího pověření a před tvář Boží v Kristu. (2. Korintským 2:14-17)*

Nemalou starost nám způsobuje duchovní stav některých církví. Ozvalo se nám několik rozněvaných mužů z řad kazatelů a i jednotliví věřící nám píší, že jsou zváni na kobereček za to, že čtou Zápas o duši. Dokonce se stalo, a ne jednou, že byl časopis ve sboru zakázán. Vy, kdo znáte naši práci delší dobu, jistě víte, že nevyhledáváme úmyslné konflikty ani spory. Některé věci však nesnesou mlčení. Zaujeme-li k něčemu stanovisko, tak je to

vždy na základě biblické věrouky, která se často rozchází s církevní praxí, tradicí a učením. Většina dnešní církve si neuvědomuje, že stojí na křižovatce společenských dějin. Dnešní "vědecký" svět hledá odpověď na vznik života ve vesmíru a vzdálených galaxiích, zatímco se většina církve už "konečně smířila" s teistickou evolucí. Bude-li dál hrát se světem karty, ten jí opět škodolibě ponechá na posměch s černým Petrem evolve v ruce, kterého se rád zbaví. "Vědecký" svět už to církvi vyvedl dvakrát. Nejprve ji nastrčil černého Petra v podobě placaté země a potom ji znemožnil, s původně vlastním tvrzením, že je země středem vesmíru, geocentrismem. Biblická věrouka a světská ideologie jsou dva nesmiřitelné světy. Proto většina církve, aby nevypadala v očích světa hloupě, objímá teologický liberalismus a světské hypotézy, které přímo odporují Bibli.

♦ *Gizoložníci a cizoložnice! Nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím. (Jakub 4:4)*

Pokud se církev nevrátí zpět k biblickým základům, zůstane ve své těžkopádnosti celému světu jen pro smích. Církev, která zamění věrouku jen za charitativní prospěšnost, najde své místo v království člověčím, ale Boží království neobohatí.

Chceme informovat o současnosti a nejen o tom, co se děje kolem nás. Otevřeli jsme se zahraničí a to nás bude ovlivňovat. Tu a tam se ozývají hlasy proti všemu americkému, proti cizím překladům článků a knih. V zahraničí vyšla řada vynikajících knih, které mohou posloužit a obohatit náš život. Ne všichni mají čas a možnost sledovat a získat každou zajímavou publikaci. Proto přinášíme ukázky z těch nejlepších. Vážme si bratrů a sester v Kristu a jejich duchovního díla,

ať jsou jakékoliv národnosti. Nemůžeme žít v politické a duchovní izolaci a utěšovat se tím, že na východ od nás je všechno ještě horší. Není moudré zůstat zahleděn do sebe, není slušné sám sebe chválit a vystavovat se na obdiv. Neobjevujeme již objevené.

Chceme sloužit věřícím, ale současně oslovovat i nevěřící. Proto vybíráme široké spektrum témat. Chceme psát nejen pro lidi vzdělané, ale i prosté. Víme, že se nemůžeme zavděčit všem. Pro někoho jsme málo duchovní, pro jiného až moc. Nechceme nikoho udivovat vlastní svatostí a vševědčností, tu nemáme, a co máme, je nám dáno od Boha. Stane-li se, že do časopisu zařadíme ožehavé téma, kdy riskujeme nelibost některých čtenářů nebo kazatelů, riskujeme s vědomím, že máme povinnost být světem a solí navzdory tomu, že nás minulost vychovávala v jiném duchu a světonázoru. Křesťan, který nesvítí, neseká dvousečným mečem - Bibli, a nesolí, je mrtvý. Církev, které slouží samy sobě, vymírají. Pokud se cítí tímto časopisem ohroženy, mají dvě možnosti. Buď svým členům budou nadále zakazovat četbu tohoto časopisu, aniž by vysvětlili důvody, nebo se v pokoře skloní před Božím Písmem a budou jím sytit své ovečky i ztracený svět kolem sebe. Ten, kdo rozšiřuje i jen občas pochybnosti o pravdivosti Božího Písma, škodí nejen sám sobě, ale i Božímu dílu. Nepovyšujeme se, ale neseme plnou odpovědnost za každé slovo. To, co děláme děláme z lásky k vám, kteří osobní vztah k Pánu Ježíši Kristu ještě hledáte. Kdybychom vás nemilovali, proč bychom se angažovali v nepřijemnostech? Usvědčí-li nás někdo ze základního omylu, rádi se poučíme, ale nemůžeme sloužit současně Bohu a světu. Sekularizovaná církev znehodnotila Boží poselství a nabízí filozofie s biblickým slovníkem.

4 ZÁPAS O DUŠI

Pevně věříme, že mezi námi panuje jednota Ducha svatého. Oslavujeme tedy společně našeho Boha Stvořitele a Spasitele Pána Ježíše Krista.

Bůh Vám všem bohatě žehnej.

- Vydavatelé a redakce -

NAPSALI JSTE NÁM

Články o Liberální teologii a Spor o evoluční teorii, číslo 36, citelně rozhojnilly naši korespondenci. Většina čtenářských ohlasů byla velmi příznivá. Ohlas tohoto čísla způsobil, že zvyšujeme český i slovenský náklad.

✉ ... velice jsem byl překvapen, ba dokonce šokován, když jsem se dal do rozhovoru se zdejšími faráři. Ten mi tvrdil, že Bible má plno chyb, věří v evoluci atd. Tento článek mi všechno vyjasnil. Dal jsem ho přečíst faráři, ten se po přečtení velice rozlobil a začal se mě ptát, zda vím, kdo to byl Karel Barth. (č. 967)

✉ ... podtrhl jsem si některé důležité věci a dal je přečíst bratrovi. Jeho neopatrností se výtisk dostal do rukou našeho br. faráře, který tvrdě zastává liberální teologii. Např. tvrdí, že člověk vznikl z opice s pomocí Boží apod. Je nás pár znovuzrozených křesťanů a modlíme se, aby tato falešná teologie nebyla u nás ve sboru kázána. Za rozšiřování vaší literatury a letáčků BTM mě hrozí vyloučení ze sboru. Br. farář se nechal slyšet ve staršovstvu, že se diví, co v jejich sboru dělám, když souhlasím s takovými nehoráznostmi. Já to ale vím! (č. 902)

✉ ... Odstěhovali jsme se z X-fary. Objednávali jsme časopis Zápas o duši. My ho stále odebíráme, ale současný administrátor se nechal slyšet, že takový časopis do církve nepatří. (č. 629)

✉ ... těším se na každé číslo a čtu jej jedním dechem. Jsem členem tradiční církve, dokonce v jejím vedení a diecézní radě. Život v tradičním sboru

neplní moje očekávání. Často odcházím z bohoslužeb, rady i sněmu smutný, protože tohle v Bibli není a duchovně nerostu. Články ve vašem časopise a v knize Zápas o duši mi to potvrzují. Budu hledat sbor biblických křesťanů. (č. 659)

✉ ... Pavel Steiger je podle mého mínění suchý rozumář, který nenávidí x-církev, ale co je láska, nemá ani potuchy. (č. 466)

✉ I když jsem římsko-katolický kněz, jsem přesvědčen, že mnohá témata jsou nám společná a že je potřeba spojit síly v boji proti hydrám tezkého kalibru, které jsou všechny zastíněny monstrózním projektem New age. Musím konstatovat, a řekl jsem to například jasně i na ekumenické přednášce o prouděch neslučitelných s křesťanstvím v Jeseníku, že mnohdy naši ekumeničtí bratři vyvíjejí daleko intenzivnější boj a nazývají věci daleko čitelněji a srozumitelněji. (č. 455)

✉ Již dlouho jsem hledal někoho, kdo by mi na tuto otázku dal vyčerpávající odpověď. Těch otázek z mé strany bylo mnoho, ale nebylo kde vzít odpověď. Farář - pokud jsem na něj nějakého natrefil, odmítali se mnou mluvit v okamžiku, kdy zjistili můj kritický názor na dějiny církve a inkvizice, Husa, Luthera a Kalvína. Pak přišli Svědci Jehovovi: Jsou to odborníci na Bibli jako vy, jenomže jeden o druhém tvrdíte, že Bibli překrucuje. Kde je pravda? (č. 409)

✉ Trápil jsem se dlouho nad nejednotou křesťanských církví. Vaše texty mě pomalu přivádějí na správnou cestu, ačkoliv mě nejdříve popouzely. Zatím jsem se setkal u členů renomovaných církví více s odmítavým názorem na Krista, jak ho podáváte vy. Při otevřené diskusi s farářem X jsem se asi dozvěděl pravdu. Má strach o existenci. Strach před vyobcováním a ztrátou vážnosti a životní jistoty. Ten člověk byl

otrokem své denominace. Přestal jsem mu věřit. (č. 274)

✉ Přečetl jsem si několikrát celý časopis a hodně nad ním přemýšlel. Pomineme-li nelogický článek - křesťané přece mají jednoho Boha, Ježíš v tomto článku je prohlášen za Boha, zjevně mylně, musím přiznat, že časopis je pojat moderně tak, jak si to vyžaduje dnešní doba a lidé, kteří se chtějí něco dozvědět o současné církvi a jejím postoji k současným problémům lidstva. (č. 022)

✉ Od narození jsem pokřtěn, ale přítomnost Boha jsem necítil. Vše se změnilo díky vám. (č. 007)

Podívejme se na závažné dopisy, které přicházejí téměř výhradně od teologů. Zde je jeden z nich:

✉ V Praze dne 9. listopadu 1994
Vážení, pane a paní Steigerovi!

Už několik let posíláte na adresu našeho X sboru časopis Zápas o duši. Názory, které jsou tu publikovány, většinou představují to, co je pro nás nepřijatelné. Časopis nám ale posloužil jako názorný příklad toho, co to je fundamentalismus importovaný do českého evangelického prostředí. Zejména to stálé tvrzení o tom, že je třeba brát Bibli doslovně, že "křesťan musí umět rozumově obhájit knihu Genesis, protože na této první knize Bible stojí celé biblické učení" anebo názory o tom, že "pokud přijímáme zásady o existenci smrti po miliony let před člověkem, potom je podstata poselství kříže anulována" atd., atd.

Tak především, biblické učení - ale lepší je říci zvěst - nestojí ani na knize Genesis, ani na schopnosti rozumově ji obhájit, nýbrž na tom, co učinil a stále činí Pán Bůh ve svém milostivém příklonu k člověku, jak se to stalo v Ježíši Kristu. Pravdivost Písma svatého není závislá na tom, zda ji potvrdí ten či onen názor na vznik světa (třeba i vě-

decký), nýbrž pravdivost Písma je v tom, že k nám za slovy biblických svědků promlouvá Bůh sám. Věda nemůže pravdivost Bible ani potvrdit ani vyvrátit. Když tak stále opakuje své tvrzení, což je de facto volání po potvrzení pravdivosti Bible zvnějšku lidským rozumem, prozrazujete, že máte málo víry. Vám nestačí Pán Bůh sám, vy mu v podstatě nedůvěřujete a tak hledáte nějaké to rozumové potvrzení. Jaká je to víra, když potřebuje berličky? Kulhavá! A jak je to s tou doslovností, na to vám odpovím slovy Lukáše Pražského, slavného bohoslovce Jednoty: "Je třeba pečlivě rozlišovati mezi zevnitřním písmem zákona, černidlem neb pergamenem a čtenami zevnitřními, a mezi vnitřní pravdou v tom zavřenou. První věc hynouti, měniti se, tak i jinak vzaté býti a konec bráti může, totiž shořeti neb zkažena býti něčím. Ale druhá nemine, nemění se, zůstává na věky" (Vavřinci Krasonicému r. 1519).

Pane Steigere, v jednom letáku jste napsal: "Ten, kdo věří, že má se zvířaty společné předky, se dříve nebo později zvířetem stane." Přečtěte si Kazatele 3:18 a ne jen v kralickém či ekumenickém překladu, ale v hebrejském znění a nepohrdejte biblickou teologií, která vám pomůže najít přesný význam slov, a uvidíte, že to s tím vaším tvrzením je nějaké podivné.

Ten dopis bych pravděpodobně nepsal nebyť posledního čísla tohoto Vašeho časopisu. Ale tolik nepravd, blábolů a lživých tvrzení, jak jsou pohromadě v článku pana Bartoše, jsem ještě nikde neviděl. Jemu ovšem přiši zvlášť a vás jen žádám, abyste mu můj dopis předali. Přečtěte si ho však a zamyslete se především nad tím, zda je v pořádku to, co pan Bartoš napsal o Karlu Barthovi, Buď to napsal z nedostatku soudnosti, nebo neví o Barthovi nic a fantazíruje, nebo je

6 ZÁPAS O DUŠI

v této věci nevzdělanec anebo docela prostě lže, protože chce, aby čtenář byl předem zstrašen vzít tohoto jedinečného theologa vážně. -J. V.-

Odpověď na předcházející dopis nebude vyčerpávající. Je na čtenáři, ke kterému chápání Bible se přikloní. Chci jen dodat, že liberální spektrum chápání Bible je ohraničeno na konzervativní straně nejsvětější šedí a na té nejliberálnější straně černotou, tedy nepřítomností jakéhokoliv světla. Těm světlešedým:

- ◆ ... Nevíte, že 'trocha kvasu všechno těsto prokvasí'? Odstraňte starý kvas, abyste byli novým těstem, vždyť vám nastal čas nekvašených chlebů, neboť byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus (1. Korintským 5:6-7)

Vůbec netvrdím, že ten, kdo nebere Bibli doslovně je ztracen. Jen Kristus ví jak Jej tento křesťan miluje a zná, zda má k Němu osobní intimní vztah. V žádném případě, bych však nechtěl vést v jeho kůži. Ví, že mne budou někteří čtenáři obviňovat z nelásky, z nedostatku pokory, z rozbrojů a z odsuzování. Aby byl oslaven Ježíš Kristus, musí však promluvit Bible.

Neláska? To je nevšímavost a ignorace. Kdybych neměl lásku, přešel bych celý problém mlčením. Nemohu však přejít mlčením tupení Pána Ježíše Krista, kterého pojetí teistické evoluce strhává z Božství do pouhého supermanství. Protože miluji bližního, nemohu mlčet, když je biblicky zřejmé, jak uvidíme, že vkládá naději v boha, který ani podle definice Bohem nemůže být.

- ◆ Řeknu-li o svévolníkovi: "Zemřeš", a ty bys nepromluvil a svévolníka nevaroval před jeho svévolnou cestou, abys ho přivedl k životu, ten svévolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe. (Ezechiel 3:18)

Nedostatek pokory? Pavel napsal:

- ◆ Vy však jste z Boží moci v Kristu Ježíši; on se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením, jak je psáno: 'Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu'. (1. Korintským 1:30-31)

Troufalá oslava Boha je pokora, protože se nechlubí člověkem. Zkroušená "jakoby pokorná" oslava skutků člověka je maskovaná pýcha, protože snižuje Boha. Co stojí v Bibli a oslavuje Boha, to můžeme hlásat "nepokorným" vítězným hlasem. Nemáme-li jistotu, potom nabízíme lidem jen další fata morgánu. Lidské filozofie, báje, Boha snižují, a vždy automaticky vyvyšují člověka - a to je pýcha a drzost, ať to povíme tím nejtěšším, nejpokornějším a tím rádoby nejláskyplnějším způsobem. Doslovné chápání Bible, jak uvidíme, Ježíše Krista navýsost oslavuje, alegorické chápání Jej sráží!

Rozbroje? Jestliže rozdělím lidi, kteří staví jednotu na člověku, pak je to v souladu s Boží vůlí:

- ◆ Celá země byla jednotná v řeči i činech... Hospodin totiž řekl: Hle, jsou jeden lid a všichni mají stejnou řeč. A toto (falešný bůh) je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést. (Genesis 11:1,6)

V Kristu nikoho nemohu rozdělit. V Kristu je jednotu. Jediná ekumena, jednotu církve, leží jen v Pánu Ježíši Kristu a v nikom jiném. Církev byla přece založena téměř před 2000 léty:

- ◆ Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil. (Galatským 3:26-29)

Odsuzování? Když řeknu, že homosexuál (samcoložník) nebo "jen" cizoložník není spasen, je to odsuzování? Opakuji jen to, co stojí v Bibli. Potom by evangelium nemohlo být kázáno vůbec. Sladké "neurážlivé" řeči, které si často pleteme s láskou, potom způsobí, že cizoložník nebo homosexuál nakonec v pekle opravdu skončí. Protože homosexuála milujeme, povíme mu nepřijemnou pravdu do očí. Kdokoliv kdo nezná Krista by se také mohl cítit "odsouzen" tím, že citujeme Písmo. Soudím-li však z vlastní autority, podle svého a ne biblického metru, potom konám zlo. Soudí-li však Písmo, pak nesoudím, protože nemám ani co dodat. Koho Písmo rozčilí, jako kdysi i mne rozčilovalo, chvála Bohu, asi se poznal, Bůh otevřel naději.

- ♦ *Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. (Židům 4:12)*

LIBERALISMUS VERSUS FUNDAMENTALISMUS

Biblický fundamentalismus chápe Bibli doslovně. Staví na jejím fundamentu, základu, Ježíši Kristu. Je to konzervativní přístup, aby bylo Boží slovo konzervováno, tedy zachováno.

- ♦ *Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozžehne den a jitřenka vám nevzejde v srdci. Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha. (2. Petrův 1:19-21)*

Konzervativní přístup je biblická ortodoxnost, která nemá nic společného s pravoslávím. Její pravověrnost spočívá v tom, že Bible je bezchybná od začátku až do konce, ve všech oblastech - v teologii, historii a vědě. Konzervativní ortodoxnost stojí na pozici, že hmotný svět, rozumový (duševní) svět, a duchovní svět tvoří trojjedinou hierarchicky vztahnou celistvost. Žádná z těchto tří oblastí není svébytná (autonomní). Ve světském a často i náboženském tisku je tento přístup nazýván "primitivní fundamentalismus".

Liberalismus, naopak, jak samo slovo navozuje, nakládá s Biblí svobodněji, volněji - novoortodoxně. "Nová" liberální pravověrnost není tak nová, je zde už mnoho desítek let. Novoevangelikálové používají úplně stejný slovník jako evangelikálové. Na první pohled působí stejně ortodoxně jako konzervativní fundamentalisté. Tento liberální, novoortodoxní nebo novoevangelikální přístup k Bibli zastává názor, že Bible obsahuje chyby a nepřesnosti v oblasti historie a vědy. Svět hmotný, rozumový a duchovní jsou vzájemně izolovány a tvoří oddělené ostrovy bez propojení. Napříč těmito chybám jí proto můžeme věřit jen v náboženské oblasti. Důsledek je jasný - biblická zvěst se potom stává "pravdou" jen uvnitř člověka, nemá vztah ani k hmotnému ani rozumovému světu, protože to, co Bible píše o hmotě a rozumu, je prý z velké části jen alegorie, kterou nemůžeme vždy s jistotou vyložit - interpretovat. Čím se potom tento vnitřní subjektivní zážitek s izolovaným autonomním evangeliem, které se stává "pravdou" až uvnitř člověka, liší od zážitku hinduisty nebo narkomana? Jakákoliv pravda, tedy i biblická, je objektivní, nikdy subjektivní, a už vůbec není závislá na tom, zdali ji člověk vezme na milost přijutím nebo v nemilost odmítnutím. Novoortodoxní

8 ZÁPAS O DUŠI

liberál musí učinit iracionální nerozumový skok víry, protože se musí spoléhat jen na prožitek. Zde jsou základní rozdíly v chápání Bible novoortodoxními liberály "L" a ortodoxními konzervativci "K":

L: Bible je pravdivá v celku,
ale ne ve všech částech.

K: Bible je pravdivá v celku
a ve všech částech.

L: Bible je pravdivá duchovně,
ale ne vždy historicky.

K: Bible je pravdivá duchovně
a vždy historicky.

L: Bible je pravdivá morálně,
ale ne vždy vědecky.

K: Bible je pravdivá morálně
a vždy vědecky.

L: Bible je pravdivá v záměrech,
ale ne ve všech ujištěních.

K: Bible je pravdivá v záměrech,
a ve všech ujištěních.

L: Bible je neomylná,
ale není bezchybná.

K: Bible je neomylná
a bezchybná.

L: Bible je Boží nástroj zjevení.

K: Bible je ve své podstatě zjevením.

L: Bible je Boží záznam zjevení.

K: Bible je Boží zjevení.

L: Bůh promlouvá za slovy Bible.

K: Bůh promlouvá ve slovech Bible.

L: Lidský jazyk není dostačující, aby byl
člověk ve styku s Bohem.

K: Lidský jazyk je dostačující, aby byl
člověk ve styku s Bohem, ale není
vyčerpávající.

L: Vyšší kritika je přípustná.

K: Žádná vyšší kritika není přípustná

L: Víra vzdoruje rozumu.

K: Víra a rozum jsou v souladu.

Podle tohoto dělení může každý věřící čtenář poznat, kam sám patří, a může posoudit, či víra je kulhavá a kdo potřebuje berličky. Liberálové a novoortodoxní stoupenci v podstatě říkají: "Kdo ví, zdali to, co stojí v Bibli je pravda? My však přesto Bibli věříme!"

To je rozvod s rozumem! Skok iracionální víry nerozum. Liberál není důvěrně propojen s biblickým Písmem pravdy, proto se ze zoufalství vrhá na víru ve víru.

Fundamentalismus importovaný do českého prostředí

Jen jeden příklad liberalismu z českého evangelického prostředí (název vypůjčen z dopisu): ... tato kniha (Jonáš) podává svou zvěst formou souvislého vypravování. Nejde ovšem o popis historické události. Je to spíše epos nebo novela se záměrem tlumočit zvěst Božího slova dramatickým příběhem. (Úvodní komentář ke knize Jonáš, Ekumenický překlad Bible)

Liberál chápe Jonáše jako román (novelu) nebo báseň (epos). Celá událost se vlastně nikdy nestala, nejde o historickou událost, je to v podstatě zdramatizovaná alegorie, která nám nepřímou tlumočí Boží zvěst.

Fundamentalista jde naopak k základu, fundamentu, Ježíši Kristu a čte v Matoušovi i Lukášovi Jeho přímou odpověď zákoníkům a farizejům:

♦ On jim však odpověděl: "Pokolení zlé a zpronevěřilé si hledá znamení; ale znamení mu nebude dáno, leč znamení (zázrak) proroka Jonáše. Jako byl Jonáš v břiše mořské oblu-
dy tři dny a tři noci, tak bude Syn
člověka tři dny a tři noci v srdci
země. (Matouš 12:39-40)

Jestliže se zde Ježíš odvolává na dramatický epos, potom není Jeho sestoupení na tři dny do pekla a ráje, do útrob země, a Jeho vystoupení na nebesa, historická událost, ale jen román. Potom naše spása vězí v divadelním představení. Jestliže je Jonáš dramatizace, potom Ježíšovo sestoupení do srdce země je dramatizace, a následně, Ježíšovo vystoupení na nebesa není skutečná událost, ale další dramatizace. Jen fikce odpovídá fikci a

skutečná událost skutečné události. Potom se zákonitě musíme ptát, zda vůbec Ježíš odvedl k sobě spasené ze zajetí hříchu?

- ◆ ... *Vystoupil do výše, odvedl s sebou zajatce a dal dary lidem. Co jiného znamená vystoupil, než že nejprve i sestoupil do nižších částí země? (Efezským 4:8-9)*

Jak liberál určí, co je a co není v Bibli skutečné? Kde jsou hranice čemu věřit a čemu ne? Pro nevěřícího je břicho mořské obludy méně bizarní než peklo nebo nebe. Na přelomu století, James Bartley přežil v břiše velryby jeden a půl dne. Anatomie těchto savců je uzpůsobena tak, že mají v žaludku dostatek kyslíku pro případné přežití. Jak může nevěřící uvěřit v peklo a nebe, když přijatelnější je teologie alegorizováno? Mimochodem, předešlý verš jsem byl nucen citovat z nového překladu "Nová smlouva". Ekumenický překlad jako by už popíral i existenci pekla. "*Nejprve i sestoupil do nižších (katotera) částí země*", přeložil takto: "*předtím sestoupil dolů na zem*" - to je podstatný rozdíl!

Netvrdím, že každý liberál chápe vše, jak říkám, ale jejich alegorická interpretace pomalu, ale jistě, desetiletí za desetiletím, rozměšluje Boží slovo a nakonec přivede spousty lidí i je samotné k úplné nevěře. Alegorická interpretace Písma je přímo zodpovědná za vymírání sborů. Mladá generace nemá zájem o alegorickou víru. Jeden chlapec v nedělní škole odpověděl na otázku co je to víra takto: "*Víra znamená věřit něčemu, co není pravda*". Duchovní vakuum moderní společnosti, které zde zanechává liberální církev, snadno zaplní kulty, které nabízejí vzdělaným lidem ze středních vrstev životní smysl a náplň.

- ◆ *Někdy se člověku zdá cesta přímá, ale nakonec přivede k smrti. (Přísloví 14:12)*

Obhajoba Genesis a Bible rozumem

Člověk byl stvořen trojedině. Jeho duše (vědomí a intelekt) komunikuje dolů do hmotného světa tělem, pěti smysly. Nahoru do duchovního světa k Bohu komunikuje duchem, duchovními smysly. Všechny tři složky musí být v rovnováze jako trojnohý verpánek. Zkrátte nebo vylomte jednu nebo i dvě nohy a už sedíte na šikmé ploše. Bez těla bychom si nemohli nic sdělit. Zdravé tělo komunikuje lépe ústy nebo písemně, nemocné tělo poví méně, protože je omezeno jen na posuňky. Duši, naše já, náš intelekt, musíme mít také v pořádku, jinak bychom byli duševně choří, nikdo by nás nebral vážně, nic bychom si nepamatovali, nemohli bychom formulovat myšlenky, kdo ví, snad bychom byli i analfabeti a naše komunikace s ostatními by byla téměř nemožná. To první, co bychom byli neschopni komunikovat ostatním, by bylo evangelium. A do třetice, náš duch, ač nestojí osamoceně, je nesmírně důležitý. Duchem komunikujeme s Bohem. Duše duchovně ožije jen tehdy, když se propojí duchem s Duchem Božím v momentě svého duchovního znovuzrození. I mladý Ježíš musel mít všechny tři, tělo, duši i ducha pohromadě, jinak by nemohl svoji službu ani započít:

- ◆ *Dítě rostlo v síle (tělesně) a moudrosti (duševně, intelektuálně) a milost Boží byla s ním (duchovně). (Lukáš 2:40)*

Jak Boží slovo popisuje počátek spásnosné biblické víry?

- ◆ *Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je za-*

10 ZÁPAS O DUŠI

vedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství: zaměnili slávu nepomíjitelného Boha za zobrazení podoby pomíjitelného člověka ... vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli - on budiž veleben na věky! Amen. (Římanům 1:19-25)

Kromě rozumu dal Bůh každému poňanovi ještě druhé světlo - svědomí. Nejprve člověk střetne Boha na rozumové hladině, když přemýšlí o Jeho díle, o stvoření. Neuvědomí-li si Božství Boha, není-li ze stvoření udiven jako malé dítě (nejde ještě o duchovno), je bez omluvy, a Bůh mu žádné duchovní světlo o Ježíši Kristu skrze Ducha svatého nedá. Naopak dopustí, aby se zcestná mysl takového člověka, jeho intelekt, ocitl ve tmě. Takový člověk si myslí, že je intelektuálně na výši, zatímco jeho rozumové chápání vězí ve tmě. Než člověk Boha pozná, než s ním Bůh rozvine intimní duchovní vztah, musí člověk nejprve rozumově vědět, že Bůh je, a co pro člověka udělal. Než se dívka zamiluje (duchovní kvalita) do mládence, musí nejprve vědět, že existuje "objekt", který milovat, a proč jej milovat (rozumová kvalita). Jinak to nejde. Rozvod víry s rozumem vždy znamená, že člověk začne věřit v nějaký duchovní, popřípadě božský základ, který postihuje zvláštním druhem bezrozumového, bezprostředního poznání - citem, iracionálním vhlédem, intuicí, extází ... a to jsem právě opsal definici "mystiky" ze slovníku. Víra, která není obhájena rozumem a historií, která se skutečně udála, se rovná plnokrevnému mysticismu, ve kterém liberální teologie tone. Biblického Boha nepoznáme ani intuicí, ani citem, ani iracionálním vhlédem, ani extází, což jsou prostředky, které nám zbývají po rozvodu s rozumem, a uzavření manželství s nerozumem.

Nikoho rozum nespasí! Vědění, že Bůh je, a co pro nás udělal, je rozumová věc. Poznání, zamilování se do Boha, protože víme, že je a že si nás namlouvá skrze svoje utrpení na kříži, je duchovní věc dosvědčená Duchem svatým, je to Bohem udělená milost:

♦ ... život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. (Jan 17:3)

Bez vědění ale člověk nikdy nemůže poznat:

♦ ...'každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude spasen'. Ale jak mohou vyzvat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: 'Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!' Ale ne všichni přijali evangelium. Už Izajáš říká: 'Hospodine, kdo uvěřil naší zvěsti?' Víra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova. (Římanům 10:13-17)

Bůh nikomu do hlavy evangelium nezasaje. Od setí jsou tady křesťané. Uvěřit spásnému evangeliu (Duch a duch), že Ježíš Kristus člověka na kříži zastoupil v potrestání, může člověk teprve potom, až uslyší (tělo) zvěst, která má rozumovou (duše), racionální stavbu věty s podměty a přísudky na pravých místech. Bez zdravého těla (sluchu, očí, hmatu) a rozumového pochopení duší, člověk nemá v co duchem uvěřit! Jistě, zdravé tělo a rozum (duše) nezaručují přijetí spásné víry. Většina posluchačů evangelium stejně odmítne. Slyšení a porozumění jsou však neoddělitelné předpoklady na kterých staví Duch svatý:

♦ Ale Saul působil čím dál tím mocněji a svými důkazy, že Ježíš je Mesiáš, přiváděl do úzkých damašské židy. (Skutky 9:22)

V duchovní hladině nemůže být nikdo přiveden do úzkých. Židé byli v úzkých, protože je usvědčilo Boží písmo, které mělo historickou doslovnou platnost a to si dobře uvědomovali. Z epopeje ještě nikdo nezrudl, protože epopej každý chápe jako filmové představení. Tito Židé byli nespaseni a komunikace s nimi, jako i se všemi pohany dodnes, mohla probíhat jenom na rozumové bázi, protože pohan je duchovně mrtvý, není propojen nahoru k Bohu. Argumentuje jen na duševní, intelektuální, rozumové hladině. Jestliže nebudeme schopni čelit rozumové výzvě většiny nevěřících, budeme pro ně jen duchaři nebo mystici.

- ♦ „Strach z nich ať vás neděsí ani nezviklá a Pán, Kristus, budiž svatý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte, ... (1. Petr 3:15)

Bible často učí, že máme užívat rozum. A díky Bohu za Bibli, která a ve své duchovní kvalitě vůbec neprotřečí duševním rozumovým nárokům:

- ♦ V synagóze pak Pavel neohroženě působil po tři měsíce; rozmlouval s lidmi a přesvědčoval je o království Božím. Protože však někteří tvrdšíjně trvali na svém a nedali se přesvědčit, ba dokonce cestu Páně přede všemi tupili, oddělil se Pavel od nich, odvedl s sebou i učedníky a začal denně mluvit v přednáškové síni filosofa jménem Tyrannos. To trvalo dva roky, takže všichni obyvatelé provincie Asie mohli slyšet slovo Páně, židé i pohané. (Skutky 19:8-10)

Dva roky přednášet z katedry, a vyučít všechny obyvatele provincie Asie, to už je velký učitelský výkon. Z katedry se hlásá vždy to, co posluchači mohou pochopit rozumem. Pavel jim nemohl udělit ani spásu, ani Ducha svatého, Pavel "jen" zaséval evangelium, které

má historickou platnost, větnou stavbu a dává smysl. A na tomto rozumem pochopeném základě, jenom Bůh dovolí v některých srdcích, působením Ducha svatého, vyklíčit spásné víře. Kdyby evangelium, které Pavel hlásal, nedávalo smysl, jeho konverti by byli mystici.

- ♦ Určili mu den a přišli k němu ve velkém počtu. Od rána do večera k nim hovořil (Pavel) a vydával svědectví o Božím království. Přesvědčoval je o Ježíšovi důkazy z Mojžíšova zákona i z proroků. Jedni se jimi dali přesvědčit, druzí nechtěli uvěřit. (Skutky 28:23-24)

Jsem si jist, že Pavel také argumentoval následujícím veršem z Mojžíšovy Genesis, protože Genesis byla pro Pavla skutečná historie, v žádném případě alegorie:

- ♦ Mezi tebe (hade, ďáble) a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono (ženino símě) ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu. (Genesis 3:15)

Ženino símě je bezesporu Ježíš Kristus. Ježíš zranil ďábla na kříži smrtelně, zatímco Ježíš svoje poranění ďáblem překonal. Mnozí liberálové berou ďábla také alegoricky. Je to prý jen ztělesněný symbol zla. Kdyby ale Pavel, jeho obrácení posluchači a dnešní fundamentalisté nebrali tento výrok z Genesis doslovně a historicky, potom by stěžil někoho přesvědčil. Potom Ježíš, símě ženy, by byl jenom ztělesněný symbol dobrého boha. Jestliže se naše naděje upíná k symbolům, proč si vůbec komplikovat život vírou? Jistě, mnozí liberálové tento verš chápají správně, ale jak ví, který verš Genesis je symbol a který není? Obzvláště mladí lidé jsou na nedostatek celistvosti (integrity) a selektivní víru citliví a dotáhnou ji do konce, totiž do nevíry. Jejich konce jsou úděsné: Ví o Bohu, ale On je nezná.

12 ZÁPAS O DUŠI

Bezesporu, biblická zvěst, evangelium, vězí v tom, že se Ježíš obětoval na kříži za člověka a spasil nás. Když ale tohle řeknu nevěřícímu, tak se optá - co to znamená? Nevěřící vůbec netuší, proč by měl být spasen. Protože je hříšný přece! Ale jak to ví? Stačí se podívat jenom kolem sebe? Evolucionisté mohou zlo i popít: *Zlo není hřích, je to jen boj o přežití, a proto je legitimní.* Kolik lidí, a především věřících vám poví, že člověk je v jádru dobrý? Víte, jak víme s konečnou platností a bez relativity, že jsme hříšní? Pavel věřil totiž Genesis doslovně a historicky:

- ◆ *Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhrěšili. (Římanům 5:12)*

Ten člověk byl Adam. On zhrěšil, proto se rodíme hříšní, duchovně mrtvi a tělesně umíráme my i zvířata. Bereme-li Genesis alegoricky, potom smrt mohla existovat po miliony let před Adamem, Bůh "tvořil" evoluci a proto nemůžeme nikdy pochopit podstatu ani hříchu ani smrti, ale ani vzkříšení! Ježíš bral Genesis doslovně a historicky:

- ◆ *Odpověděl jim: "Nečteli jste, že Stvořitel od počátku 'muže a ženu učinil je'? (Matouš 19:4)*

Člověk se nevyvinul ze zvířat! Člověk byl člověkem od momentu svého stvoření, nebyl-li, potom je Ježíš lhář!

Rozumové, historické doslovné chápání Genesis, stejně jako rozumové a historické pochopení evangelia nespasí. Obojí jsou ale předpoklady k přijetí Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Pochopení historičností celé Bible v prostoru a čase odvaluje balvany pochybností, které nevěřícím překážejí v cestě ke Kristu.

Jak vykládat Bibli

Jak rozeznáme doslovný biblický verš od obrazného? Jestliže vykládáme verš obrazně, musíme mít velmi dobré

důvody, které nás k obrazné interpretaci opravňují.

a) Spousta biblické látky vylučuje obraznou interpretaci už svojí podstatou, jako jsou zákony, historické písemnosti, geografická místa, historické události atd.

b) Dává-li verš smysl, tak jak je napsán, tak jej neinterpretuj. Vyhní se jakémukoli "zduchovnění" a filosofickému intelektualizování. Kolik interpretů, tolik výkladů.

c) Obyčejně, samotný verš svou mluvnicí prozradí, zdali je míněn doslovně nebo obrazně. Slovíčko "jako" jasně prozradí, že holubice je obrazná, že se žádná opravdová holubice z nebe nesnášela, což je doslovné chápání, protože Duch svatý je Duch svatý a žádná holubice:

- ◆ *...otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho (tj. Ježíše).*

d) V nesčetných případech obrazný jazyk je interpretován samotnou Biblí. Například Daniel popisuje své vidění:

- ◆ *pozoroval jsem, a hle, ze západu přicházel kozel na celou zemi...*

Kdo nebo co je kozel? Čtrnáct veršů níže Daniel interpretuje:

- ◆ *Chlupatý kozel je král řecký...*

e) V jiných případech je doslovná interpretace nemožná:

- ◆ *... a všechny stromy v poli budou tleskat.*

Tleskající stromy? Samozřejmě, tahle věta musí být míněna obrazně, protože tak, jak je, nedává doslovný smysl.

f) Bible používá stejná literární a mluvnická pravidla jako jiné písemnosti. V Bibli jsou přirovnání přímým oznámením. Například Ježíš o sobě prohlásil:

- ◆ *Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn.*

Tento výrok vůbec neznamená, že Ježíš je dveře, ale znamená, že Ježíš sám sebe přirovnal ke dveřím, poně-

vadž se dveřmi vchází, stejně jako se vchází Ježíšem ke spasení k Otci. To platí i o jeho přirovnání se ke chlebu. Chlebem se živíme, abychom žili tělesně, podobně, Ježíšem se živíme, abychom žili duchovně. Boha přece fyzicky sníst nemůžeme. Budme doslovní!

g) Další obrazný biblický typ je nadsázka. Nadsázku používáme, když chceme vyburcovat. Ježíš řekl:

♦ *Kdo přichází ke mně, a nedovede se zřít svého otce, matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem.*

"Ježíš chce, abych se zřekl svých nejdražších i svých dětí!" Ježíš touto nadsázkou dosáhl, co sledoval! Rozčlil nás! Ježíš nám neříká, abychom opustili rodinu. Ježíš říká: "Já jsem pro tebe ten první!" Kdyby jen řekl: "Já jsem první," tak nám to vejde jedním uchem dovnitř a druhým ven. Jenom citově zbarvenou nadsázkou nás může vyburcovat z naší letargie.

h) Další obrazný biblický typ je antropomorfismus. Antropos je člověk, morfo je forma. Tedy, obzvláště ve Starém zákoně, Bůh jako by bral na sebe lidskou formu. Například:

♦ *Oči Hospodinovy obzírají celou zemi, takže se mohou vzbít ti, jejichž srdce je cele přímé.*

Tento verš ze Starozákonních Letopisů neříká, že Hospodin má oči, se kterými obzírá jako člověk. Bůh se nemusí rozhlížet jakoby lidskýma očima, aby do nás viděl.

Zajímavé také je, že mnoho veršů, které se historicky vykládaly obrazně, s novými vědeckými poznatky nabývají doslovnou interpretaci a bude jich stále víc. Třeba Bůh proklel hada:

♦ *... po všechny dny svého života budež žrát prach.*

Verš, který byl po staletí vykládán obrazně, má dnes doslovný význam. Hadi skutečně polykají prach, jeho

chutí totiž navigují. Nebo, "že se Země rozplyne pálivostí" má dnes, když už víme o nukleárních reakcích, doslovný význam. Podobných příkladů bychom mohli uvést mnoho.

Pamatujme, že i za obrazným slovem stojí vždy realita. Je-li něco řečeno obrazně, neznámá to, že to neexistuje. Berme Bibli doslovně! Nehledejme v ní žádná skrytá námi zduchovnělá tajemství. Bůh má člověku co říci, proto zvolil srozumitelný jazyk, protože člověk může odpovědět pouze na srozumitelnou výzvu:

♦ *Kdo věří v Syna, má život věčný.*

Kdo Syna odmítá, neužijí život...

Potřebujeme interpretovat předešlou pravdu? Vidíte, a mnoho křesťanů si není jisto svým spasením, protože verš interpretují, jako by Jan řekl: "Kdo věří v Syna, možná, že má život věčný." Doslovná interpretace umrtvuje nejistotu. Naše "opovázlivost" totiž stojí na Kristu, a to je pokor! Na člověku stojí jen nejistota a pýcha - *vždyť JÁ si to ani nezasloužím*. Na to můžeme všichni vzít jed, že si spásu nezasluhujeme!

Anuluje evoluce poselství kříže?

Toto je životně důležitá otázka. Samozřejmě, nikdo nemůže říci, že ten, kdo věří v teistickou evoluci (Bůh tvořil evoluci), je zatracen. To ví jen svrchovaný Bůh. Přesto bych v botách takového věřícího nechtěl chodit. Co je však jisté, tento věřící bude obzvláště mladé generaci takovým "vzorem", že se mnozí mladí odvrátí od víry a poselství kříže úplně, i když na povrchu budou vypadat zbožně a obíleně.

♦ *Ježíš řekl svým učedníkům: "Není možné, aby nepřišla pokušení; běda však tomu, skrze koho přicházejí. Bylo by pro něho lépe, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a uvrhli ho do moře, než aby svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných." (Lukáš 17:1-2)*

14 ZÁPAS O DUŠI

Pátá kapitola Genesis je rodopis od Adama k Noemu a k jeho třem synům, jmenovitě k Šémovi. V Genesis 11:10-26 rodopis pokračuje od Šéma až po Abrahama. Matouš 1:1-16 dále pokračuje od Abrahama po Josefa, Ježíšova pěstouna. Konečně, Lukáš 3:23-38 uvádí Ježíšův rodopis pozpátku od Heli, otce Marie, až k Adamovi.

♦ ... ten (byl synem) Boha

a ne opičáka. Liberalismus, věřící v evoluci, domyšlený do důsledků je Absurdistanu přísuzující Bohu, Ježíši Kristu, zvířecí předky, nestvořené k obrazu Božímu! Spasitelův biblický rodokmen vždy končí u Adama a potom u Boha. Jistě, v rodokmenech jsou mezery otců, jak dosvědčí Starý zákon, ale větev není nikdy narušena.

Adam byl skutečnou historickou osobností bez lidských rodičů, stvořený neevolučně Bohem. Kdyby byl Adam jen obrazným předkem, potom je náš Spasitel Ježíš Kristus také pouhou bajkou. Bájný spasitel zaopatřuje jen bájnou spásu, a bájná spása anuluje poselství kříže. Toto dilema si i novotodoxní liberálův teistickou evoluci. Řeší jej rozvodem s rozumem, mystickým iracionálním skokem víry, náboženským existencialismem.

Jestliže Bůh tvořil evoluci, potom měl Adam předky, kteří umírali po miliony let. Tak chápe mnoho novotodoxních liberálův teistickou evoluci. Nevyhnutelně, nechceme-li uprchnout rozumu, jako oni, nedědíme smrtelné tělo po Adamovi, ale po předcích jeho předků a jejich předcích. Tak sestupujeme až k prvotní buňce v nějaké "praoceánské prapopolávce"... Bible ale nad jakoukoliv pochybnost říká:

♦ *Když tedy přišla skrze (jednoho) člověka smrt, přišlo skrze (jednoho) člověka také vzkříšení mrtvých. Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni.*
(1. Korintským 15:21-22)

"Člověk" je v řeckém originále v jednotném čísle, proto jsem přidal (jednoho), aby byl smysl verše zřetelnější. Germánské jazyky zde používají neurčitý člen a ten jasně upřesňuje, že jde o jednoho člověka. Lidé umírají ve skutečném Adamovi. Jeho smrt je historická hmatatelná skutečnost, která by mohla být zaznamenána videorekordérem, kdyby tehdy existoval:

♦ *Všech dnů Adamova života bylo devět set třicet let, a umřel.*
(Genesis 5:5)

Kdyby byl Adam jen alegorické drama, a liberální teologové jej tak musí brát, když platí evoluce, potom by jeho smrt nedávala smysl. Opravdově umřít může jen ten, kdo opravdově žije. Adamovu opravdovou tělesnou smrt si každý z nás opravdově, nealegoricky zopakuje na své smrtelné posteli. Jestliže je naše smrt tvrdá realita, tak Adamova byla také! Chápat smrt a život jako přelud je znakem panteistických náboženství z východu.

Jestliže verš "*Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni*" upravíme podle evoluční domněnky, tak bude znít následovně: "*Jako v Adamovi nikdo neumírá, tak také v Kristu nebude nikdo obživen.*"

Vzkříšení těch, kdo jsou v Kristu, je podmíněno absolutní nutností, totiž - jejich smrtí v Adamovi. Jistě, nemohu prohlásit, že ti křesťané, kteří věří v teistickou evoluci, nevstanou v Kristu. Vím jen, že je to děsivé postavení. Mohu však s úplnou jistotou prohlásit, že kdyby měli pravdu ohledně teistické evoluce, tak nebude vzkříšen nikdo, tím myslím vůbec nikdo! Bible je dvou-sečný meč pronikající až do morku kosti.

Protože byl Adam stvořen náhle a zemřel náhle, vím, že i ti co jsou v Kristu, dostanou svá nová těla také náhle:

- ◆ *Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. (1. Kor. 15:51-53)*

Jestliže nám trvalo miliardu let od prvotní buňky, než jsme oblékli podobu Adamovy pomíjitelnosti, potom nám také bude trvat miliardu let, než se evolučně vyvineme ve vzkříšené nepomíjitelné tělo, jaké měl Kristus. Vzkříšení však není evoluční pochod ani pro liberála. Řešení? Jedině rozvod s rozumem, a skok iracionální, mystické, prožitkové, citové, existencionální víry: "I když to nedává smysl, my tomu přesto věříme!" Petr prorokoval:

- ◆ *Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: "Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření." (2. Petr 3:3-4)*

Jestliže je zde stvoření sta miliony a miliardy let, potom je jisté, že takový křesťan přirozeně nepocituje naléhavost Kristova druhého příchodu. Ten se potom může (anebo nemusí) usku-tečnit až za sta miliony let, a to se nás vlastně tak moc ani netýká... Jestliže však stáří stvoření počítáme řádově jen na tisíce let, potom Jeho druhý příchod je přirozeně velmi naléhavý. Jenom ekologický pád během posledních desetiletí by nám měl signalizovat, že země je "mladá".

Vraťme se ale zpět k našemu tématu, zdali víra v evoluci anuluje poselství kříže.

- ◆ *Jak je psáno: 'První člověk Adam se stal duší živou' - poslední Adam je však Duchem oživujícím. (1. Korintským 15:45)*

Adam je prototyp našich hmotných těl, poslední Adam, Ježíš Kristus, je prototyp našich duchovních těl. Jestliže platí teistická evoluce a Adam je jen epos, potom Adam nemohl být tím prvním člověkem a logicky, Ježíš Kristus nemůže být tím posledním Adamem, navíc, nemůže být ani tím skutečným Duchem oživujícím, protože vše jsou jen obrazy a dějství lidského dramatu. Situace s anulováním kříže evolucí přirohřívá tím více čím více se odvážíme ponořit (pokřtít) hlouběji do Písma.

Jak je to s pocity?

Nechci, aby čtenář nabyt dojmu, že spása vězí v rozumu, nebo že popírám pocity a prožitky, nebo dokonce absolutně rozhodující práci a vliv Boha, Ducha svatého. Vůbec ne, spása vězí v Kristu a z toho se raduji. Chci jenom biblickými verši zdůraznit, že neopodstatněná víra je jen víra ve víru, a může přijmout cokoliv. Naše víra v cokoliv je jen natolik dobrá, jak je dobrý objekt, kterému důvěřujeme. Ne každá banka uchovává a znásobí naše úspory, ne každé letadlo nás přeneslo přes oceán. Ne každý bůh je naším Stvořitelem, Pánem a Zachráncem.

Kdybychom se narodili v muslimském světě, přijmuli bychom bezděčně islám, v hinduistickém hinduismus? Všechna náboženství, protože jsou subjektivní - časují spásná slovesa v první osobě jednotného čísla "JÁ", jsou rozvody s rozumem a svatby s mystickými citovými prožitky. Potom hovoříme už jen o kulturním dědictví. Pro nás to může být evropské křesťanské dědictví, pro Buddhisty buddhistické dědictví atd. Žádné dědictví však nikoho nespasí, ani to křesťanské. Biblická víra není náboženství, protože je objektivní - časuje slovesa ve třetí osobě jednotného čísla "ON". Nejsem proti citovým prožitkům, sám jsem jimi zaplaven, kdo mne zná, ví dobře, že

nejsem suchar. City však vyplývají z toho, co "je psáno", co stojí na biblické teologii. Jenom biblické Slovo mi roztetelí vnitřnosti skrze Ducha svatého. Nikdy nezaprahejme koníka za vůz. Teologie, víra, nikdy nesmí vyplývat z pocitů a prožitků. Kolik lidí, tolik pocitů a prožitků. Pocit, třeba radost, vždy vyplývá z biblických faktů:

- ◆ *Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházejím - a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; (Jan 14:28)*

Pocit nebo prožitek je vždy důsledek, nikdy příčina biblické pravdy. Stavíme-li víru na náboženských pocitech, dospějeme jen k věroučné anarchii. Kristus i pisatelé Bible se vždy odvolávali na písmo, nikdy ne na city. Jen v Novém zákonu je 62 odkazů na "Boží slovo", 59 na "Písmo", 72 na "je psáno" a 10 na "nečetli jste?". Více než 200 veršů! Nepřímých odkazů je nepřehledně.

- ◆ *Ježíš jim odpověděl: "Mýlíte se, neznáte Písma ani moc Boží. (Matouš 22:29)*

Dělá Evoluce z Boha autora hříchu?

- ◆ *Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Římanům 6:23)*

Jestliže věčný život je v Kristu Ježíši, potom je na zemi smrt, protože člověk zhřešil. Pohlédneme-li na tento verš z liberálního stanoviska, pak smrt tu byla věky před Adamem, protože i teistická evoluce ji potřebuje k vývoji. Dál to nechci ani domyslet ... věčný život potom není v Kristu. Pro liberála vězí řešení zase jenom v rozvodu s rozumem, protože jinak se to vyřešit nedá.

- ◆ *Skrze jednoho člověka (Adama) totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. (Římanům 5:12)*

Hřích je reálný, proto je i Adam reálný historický muž! Zvířata začala umírat, až když Adam zhřešil. Kdyby Adam s Evou znali smrt zvířat, rozhodně by se po svém duchovním pádu nepřikryli jen listem, ale kůží. Teprve Bůh jim dal koženou suknicí, která přikryla jejich tělesnou nahotu. Byla to první krvavá oběť, která hřích pouze přikryla. Poslední oběť, na posledním oltáři jímž byl kříž, která hřích pouze nepřikryla, ale úplně odstranila, byl sám Bůh, Ježíš Kristus. Lidé měli panovat nad celým pozemským stvořením. Padne-li panovník, padne vše, co je pod jeho nohami, jako domino.

Existují "speciální teologická stanoviska", prý před člověkem byla stvořena na zemi zvířata, která žila, vyvíjela se a umírala po miliony let. Potom náhle, snad i neevolučně, Bůh stvořil Adama. Další liberálně teologická varianta tvrdí, že tělesno a duchovno jsou autonomní oblasti stvoření, a vzájemně nesouvisí. Proto evoluce, Adam, tělesná smrt na jedné straně a Kristus, duchovní smrt, spása na druhé straně, nemohou být posuzovány integrálně, jako celek. Tyto teologie jsou nesmyslné a neudržitelné ve světle mnoha dalších veršů, pakliže věříme Bibli doslovně:

- ◆ *Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti - ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. (Římanům 8:19-23)*

Jestliže existovala smrt zvířat před Adamem, jak liberálové v důsledku evoluce běžně věří, potom je nevydal do marnosti smrti Adamův hřích, ale sám Bůh. "Zvířata nenesou vlastní vinu, verš to potvrzuje. Adam za to rozhodně nemůže, protože ještě nebyl, a kdo ví, jestli vůbec existoval, protože může být jen básnickou metaforou. Takže, zvířata umírají Boží vinou, a protože mzdou hříchu je smrt, pak je Bůh i autorem hříchu." Tohle je zoufalý skok víry nerozumu. Liberální intelektuál však odmítá být zoufalcem, proto se musí rozvést s rozumem a především s doslovným výkladem Písma, protože ten jej usvědčuje:

- ◆ *Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženou učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájm.* (2. Timoteovi 4:2-4)

Bůh teistické evoluce

Teističtí evolucionisté, ti, co věří, že Bůh tvořil evoluci, musí zastávat názor, že mutace genů, přirozený výběr, zkusmá metoda, experimentování, smrt aj. jsou všechno Boží metody tvoření. Darwinisté učí, že náhoda je primární podstata, která řídí evoluci, ostře sledovaná přirozeným výběrem. Co ale křesťan nebo upřímný teista? Jak vysvětlí svůj přístup k boji o přežití, nahodilé mutaci coby mechanismy šedé eminence "boží" kreativní evoluce? Přirozený výběr požaduje, aby slabým, nemocným, tělesně nezpůsobilým a psychologicky poddajným organismům nebo už "skorolidem" byla upřena existence ve prospěch silnějších a brutálnějších forem života, které si přes mrtvolu, kupředu levá, vyšlapávají cestu vzhůru na výsluní. Silnější se prostě hodí do stávajícího prostředí lépe, nebo jinak, slabší do něj nezapadnou a jsou ušlapáni silnějšími.

Život dnes právě tak vypadá. Je to džungle, kde vládne právo silnějšího. Bezohlednost světlí přežití.

Použil Bůh výše uvedené metody? Může snad některý "křesťan" obhájit svého Boha, který je takto sadisticky vynalézavý? Všechno, co Bůh stvořil, prohlásil přece za dobré. V jakého Boha věří? Když vidím kvíčící a třesoucí se prase před porážkou, tak vím, i ve své hříšnosti, že to dobré není, přestože jitrnice dobré jsou. Oč víc tu padlou hrůzu světa musí vidět svatý a bezhříšný Bůh! Opravdu zde byla smrt před Adamovým pádem, aby dostala evoluce tj. lidské báje, zadostiučinění, a Bůh kvalitu teroristy? Lidé nepřeháním, přemýšlejte!

Dobře víme, že naše pracovní metody a výsledky odhalují naši nejvnitřnější povahu. Trabant nám poví téměř vše o bývalém NDR a Mercedes o NSR. Stará Praha toho hodně prozradí o našich předcích, a paneláky o nás. Co nám evoluce napovídá o Bohu, který by použil takovou dábelskou metodu a na výsměch by ji ke všemu nazýval tvořivou? Může vůbec povaha Boha - evolucionáře obstat ve světle Jeho povahy, jak ji popisuje Písmo? Může být Darwinova hypotéza zharmozována s atributy Boha, tak jak jsou popsány v Bibli? Pouze jednotlivec nadán inteligencí může vlastnit osobní povahu. Povaha zahrnuje veškeré atributy jednotlivce, z nichž některé mohou být - trpělivost, věrnost, inteligence, smysl pro humor, chytrost atd. Bible nám nad jakoukoliv pochybnost dopodrobna popisuje atributy Boží povahy.

- ◆ *Já (Ježíš) a Otec jsme jedno.* (Jan 10:30)

◆ *Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!" Ježíš mu odpověděl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce ..." (Jan 14:8-9)*

Budeme-li tedy studovat Ježíšovu povahu, studujeme současně povahu Boha-Otce. Bůh je nekonečný, vševědoucí a všemohoucí, protože je svébytný a nestvořený. Je nezapříčiněnou příčinou všeho. Stojí mimo svoje stvoření a není jeho součástí - proto je bezčasový, bezhmotný a bezprostorový, tudíž v čase vždysoučasný, v prostoru všudepřítomný a ve hmotě všeprostopující. Kdyby byl Bůh součástí svého stvoření, kdyby vstoupil do času, prostoru a hmoty, byl by jen "supermanem", časově, prostorově a hmotně omezen. A to je stanovisko, které zastávají teističtí evolucionisté - strhávají, stahují Boha dolů, do stvoření do času prostoru a hmoty, a tím mu vnucují jen supermanské vlastnosti, tvorbu v čase, v prostoru a hmotě, což prakticky znamená, že tvořil evolučně během dlouhého časového období a metodou pokusů. Bůh, který tvoří uvnitř svého stvoření v časoprostorové spojitosti, se stává subjektem svého stvoření, poráží sám sebe a jsme v plnokrevném panteismu. Biblický Bůh však tvořil objektivně, vně svého stvoření, proto čas, prostor, hmota, nahodilost, neznalost, pokusy a hypotézy jsou mu neznámé vlastnosti, které mu vnucují jen ateističtí a teističtí evolucionisté.

Druhá Boží osoba, Ježíš Kristus, je Stvořitel, který "materializoval" plány První Boží osoby Otce.

- ◆ V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů: On je obraz Boha neviditelného, prvorozený (dědic) všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi - svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti - a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. (Koloským 1:14-16)
- ◆ Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno

povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. (Jan 1:1-3)

- ◆ V tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokončil očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech. (List Židům 1:2-3)

Dotkneme se tedy povahy Stvořitele. Podívejme se, co sám učil zástupy, jak se dočteme v Matoušovi 5. kapitole. Je možné, aby takovýto učitel tvořil smrtonosnou evolucí?

- ◆ *Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.* (3)

To jsou ti, kteří se nechlubí ve svém duchu, člověčině, ale v Kristově Duchu. Ti, kteří přenechávají slávu a spásu Bohu, ti, kteří nemyslí na sebe, ti, kteří nespolehají na své skutky. Kdyby Kristus tvořil evoluci, pak skutky by bylo to jediné, co by bylo nutné k přežití. V zásadě - co si nezařídím, nevyšlapu přes mrtvolu, to nemám.

- ◆ *Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.* (4)

Už jste viděli někdy v přírodě zvítězit plačící oběť? Svět pohrdá těmi, kdo prohrávají. Mohl Ježíš tvořit evolučně, když je psáno:

- ◆ *Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.* (Izajáš. 53:2-3)

Evoluční učení je zvrácenost, která vkládá do úst i věřícím hadí svod: "Jakže, řekl opravdu Bůh, že Kristus stvořil v šesti dnech?" A Bible varuje:

- ◆ Obávám se však, aby to nebylo tak, jako když had ve své lstivosti oklamal Evu, aby totiž vaše mysl neztratila nevinnost a neodvrátila se od upřím-

né oddaností Kristu.

(2. Korintským 11:3)

- ◆ *Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. (5)*

Už jste viděli vítězit v tomto světě ty, kteří se neumí ohradit? Vrzající kolo přece dostane v tomto padlém světě vždy nejvíce kolomazu. Mohl Ježíš tvořit metodou největšího kraválu, když se sám zachoval následovně:

- ◆ *Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihací zůstal němý, ústa neotevřel. (Izajáš 53:7)*

Evoluční pojetí vyprazdňuje Kristovu povahu a tím i kříž. Kdyby Ježíš sdílel s liberálními a novoortodoxními teology evoluční filozofii, nikdy by se nenechal ukřižovat, své nepřátele by smetl v duchu "píchni ho, bodni ho, pusť mu krev, ať prapor silnějšího nade všemi vlaje!"

- ◆ *Blaze těm, kdo hladovějí a žízň po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. (6)*

V evolučním pojetí se musí každý sám tvrdě postarat o své nasycení a uhašení žízně. V Ježíšově pojetí se o naše nasycení a uhašení žízně stará sám Bůh. Evoluce nemá se spravedlností ani jeden styčný bod. Jakoby zde všechna náboženství obkreslovala evoluční domněnku. Ve všech náboženstvích se totiž člověk domnívá, že se sebespasí "dobrymi skutky". Náboženství je vlastně osobní "boj a vývoj o přežití pro věčnost". Tak jako se nevyvinulo stvoření, tak se nevyvinulo spasení. Tak jako byl darován život podle svého druhu, tak bylo darováno spasení podle svého druhu, totiž v Ježíši Kristu a nikdo si jej nevyšlape vlastními zásluhami a "dobrotou".

- ◆ *Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. (7)*

Může být evoluční boj o přežití motivován milosrdenstvím? Každý soudný člověk musí vidět, že Kristus nemohl

tvořit nemilosrdně. Nemilosrdnost, kterou vidíme dnes ve stvoření je důsledek Adamova pádu a hříchu.

- ◆ *Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uží Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a živě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi. (Matouš 5:8-12)*

Evoluce nezná mír a pokoj, evoluce učí pronásleduj, nikdy ne buď pronásledován. Mírotvorci nedychtí po vítězství nad druhými v boji o přežití.

Bůh teistické evoluce není vševědoucí. Základní princip evoluce totiž je, že náhoda během dlouhého času vhodně mutuje geny. Jenže náhoda nemá místo v Boží vševědoucnosti. Náhoda je konečná a omezená koncepce, která má své místo jen u konečných a omezených lidí. Bůh nepracuje s počtem pravděpodobnosti, Bůh zná s absolutní jistotou vše. Vše stvořil a vše udržuje v existenci! Není zhola nic ve světě viditelném i neviditelném, o čem by nevěděl a co by existovalo mimo jeho vůli. Někteří namítnou, že Bůh neponechává vše náhodě, ale vědomě tvoří evoluci. Potom tento Bůh pracuje zkusmo, pokusně, a není vševědoucí, protože nestvoří napoprvé dokonale, ale musí dělat pokusy, které stojí utrpení a životy těch méně povědomých tvorů, za což, domyslíme-li to do konce, může vlastně jeho neznalost... Bůh je ale všeznalý a vševědoucí. Netvoří ani náhodně systémem Monte Carlo, ani zkusmo systémem Hokus Pokus, ale tvoří prozřetelně, bystrozrace, pronikaje vším v naprosté dokonalosti.

Jestliže bůh tvořil skrze eliminaci slabých organismů, potom tento bůh není Ježíš Kristus. Nebojím se jej v tomto případě nazvat sadistou, protože v tomto bodě klopýtá tolik nevěřících. Jistě jste slyšeli otázku zoufalých nevěřících pohanů: "Proč Bůh dopustí tolik zla!" Kolik pohanů nevěří jen proto, že si Boha zabíjaka nedovedou představit? A kolik křesťanů naopak věří v boha evolucionáře, který nechává zabíjet nepovedené a slabé, kteří jsou takoví právě jeho vinou! Bože, buď k nám milosrdný!

Kde liberalismus končí

Kdo si myslí, že jsem zašel do extrému, dovolte mi citovat jednoho z nejvýznamnějších liberálů, Alberta Schweitzera. Smekám před jeho humanitárními zásluhami, ale posuďte i vy, nevěřící jeho výrok: "Kdy a kým bylo mrtvé tělo (Ježíšovo) odklizen z hrobu, nebude možné nikdy zjistit" (Albert Schweitzer zastávce kritického myšlení a úcty k životu, str. 145)

Schweitzer nevěřil ve vzkříšení Ježíše Krista! I pohan v tomto okamžiku ví, že se jeho "křesťanství" totálně zhroutilo. Farizejové přece podpláceli vojáky, aby řekli, že tělo ukradli učedníci! Odmítnutí doslovné Genesis nenápadně zavádí k úplné nevěře, je to úprk do pekla: Když platí evoluce, neumíráme v Adamovi. Neumíráme-li v Adamovi, nevstaneme v Kristu, protože ani on nevstal. A výsledek je katastrofální:

- ♦ Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. (1. Tes. 4:14)

Kdo nevěří, že Ježíš historicky vstal v mase a kostech,

- ♦ Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně." (Lukáš 24:39)

ten nebude vzkříšen, ať jej "obdivuje protestantské duchovenstvo jako jednoho ze svých nejvýznačnějších teologů, autora *Mystiky apoštola Pavla*", tak je to napsáno na obálce téže knihy. Nikoho nesoudím, dokládám jen biblické verše a je mi úzko nad mnohými, protože je miluji.

Vím, že si někteří myslíte, že jsem zlý, bez lásky, netolerantní a potřebuji pokoru. Podívejme se tedy ještě na Schweitzera do téže knihy na stranu 142: "Rozhodně musí historické bádání nadále počítat s možností, že podle nám dostupných Ježíšových náznaků, v nichž mluví o významu své smrti, nechápal svou smrt jako smířčí smrt, která by nějak působila odpuštění hříchů." Mám takové prohlášení a desítky dalších komentovat? Ať komentuje Bible:

- ♦ Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. (2. Korintským 5:19)

Jistě, tohle napsal Pavel, neřekl to Ježíš. Pavlovo učení je však podle Schweitzera mystikou. A co řekl "svou smrt nechápající" Ježíš?

- ♦ Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně, jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný. A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonál dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět. Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal

jsem jim a oni je přijali. V pravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven." (Jan 17:1-10)

Další novozákonní odkazy na Genesis

Ježíš a apoštolové v Novém zákonu, když chtěli něco objasnit tak nejčastěji citovali z prvních jedenácti kapitol Genesis. Co je však znepokojivé pozoruhodné, mnozí dnešní teologové a věřící nejčastěji zpochybňují právě tyto kapitoly. Prvních jedenáct kapitol Genesis, stvoření, je psáno podle Mojžíše - je to první kniha Mojžíšova. Co myslíte? Když Abraham řekl trpícímu v pekle: 'Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají!', mínil tím celého Mojžíše kromě prvních jedenácti kapitol Genesis? Jak liberál určí, na které kapitoly Mojžíše se můžeme doslovně spolehnout, a které jsou alegorickou ódou?

- ♦ A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho Lazara. Tu zvolal: 'Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svaží mé rty, neboť se trápím v tomto plameni.' Abraham řekl: 'Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se raduje a ty trpíš. A nad to vše je mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo - i kdyby chtěl, nemůže odtud k vám ani přebrodit od vás k nám.' Řekl: 'Prosím tě tedy, otče, pošli jej do mého rodného domu, neboť mám pět bratrů, ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk.' Ale Abraham mu odpověděl: 'Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají!' (Lukáš 16:23-29)

Bez základů, které jsou položeny v prvních jedenácti kapitolách Genesis, nepochopíme řadu souvislostí. Adam se nevyvinul, byl stvořen člověkem od počátku.

- ♦ Enóš, Šét a Adam, který byl od Boha (Lukáš 3:38)

Manželství by nebylo, kdyby bylo evoluce, protože od počátku by Bůh nestvořil muže a ženu, ale jejich vývoje nižší předky:

- ♦ Odpověděl jim: "Nečetli jste, že Stvořitel od počátku 'muže a ženu učinil je'? A řekl: 'Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo'; (Matouš 19:4-5)

Prostituce je odsouzena na základě neevoluční Genesis:

- ♦ Což nevíte, že kdo se oddá nevěstce, je s ní jedno tělo? Je přece řečeno 'budou ti dva jedno tělo'. (1. Korintským 6:16)

Všechny evoluční modely předpokládají, že samice byla před samcem.

- ♦ Vždyť muž není z ženy, nýbrž žena z muže. Muž přece nebyl stvořen pro ženu, ale žena pro muže. Proto má žena mít na hlavě znamení moci kvůli andělům. V Kristu ovšem není žena bez muže ani muž bez ženy, vždyť jako je žena z muže, tak i muž skrze ženu - všechno pak je z Boha. (1. Korintským 11:8-12)

Církve, které neberou Genesis doslovně mají také kazatelky, ačkoliv mají mít jen kazatele. Ne proto, že by byl muž schopnější, často není, ale proto, že se Písmo odvolává na historickou událost Genesis a ne evoluce:

- ♦ Vždyť první byl stvořen Adam a pak Eva. A nebyl to také Adam, kdo byl oklamán, ale žena byla oklamána a dopustila se přestoupení. (1. Timoteovi 2:13-14)

Ježíš se často, co se týkalo pozemských věcí, odvolával na Genesis. Podle Ježíše, doslovná víra v pozem-

ské věci, popsaných právě v Genesis, byla podmínkou uvěření ve věci duchovní!

- ♦ *Jestliže nevěříte, když jsem vám mluvil o pozemských věcech, jak uvěříte, budu-li mluvit o nebeských?* (Jan 3:12)

Proč liberální teologie interpretuje Biblii obrazně

Z čirého "intelektualismu". V prvé řadě, nechce spáchat intelektuální sebevraždu, chce být součástí moudrosti tohoto světa a vypadat před světem rozumně. Věřící víc člověku - vědcům, než Biblii - Duchu svatému. Samozřejmě, Bible není vědecká kniha, ale kde se dotkne vědy, tam je bezchybná. Bible není kniha o andělech, ale kde se dotkne andělů, tam je bezchybná. Bible je o pádu člověka a o Bohu, který člověka zachránil z věčného pekla pro Sebe.

Liberální teologie se domnívá, že církev v historii chybovala zejména "doslovným výkladem Bible", místo aby naslouchala vědcům, kteří mohou správně objasnit Písmo. Klasickým příkladem je Galileo, který byl v 17. století pronásledován církví za odmítavý postoj, kdy měl uznat dogma, že Země je středem vesmíru. Lidé často poukazují na to, že jde o případ, kdy se církev angažovala ve vědě s Bibli v ruce a předkládala své ideje jako dogma, místo toho, aby nechala vědce odhalit pravdu. Proto někteří lidé prohlašují, že vědci nemohou použít Bibli jako základ vědeckého bádání.

Celý Galileův případ mnozí nepochopili dodnes. Ve skutečnosti bylo všechno jinak. Církev 17. století schvalovala názor Ptolemaia, Aristotelova následovníka, který prosazoval geocentrismus, tedy že Země je středem vesmíru. Potom, na základě určitých pasáží jako Žalm 19:6, učila církev tuto myšlenku jako dogma.

Církev v podstatě přijala řeckou myšlenku a vsunula ji do Bible. Kdyby vycházela z Bible, nikdy by učení o Zemi jako středu vesmíru nepřijala, protože se k této otázce ani Písmo specificky nevyjadřuje.

Z této skutečnosti vyplývá další důležité poučení. Ačkoliv se Bible nevyjadřuje, že Země je středem vesmíru, přesto obsahuje pravdivé výroky týkající se kulatosti země. Zcela zřetelně se vyjadřuje například o potopě.

Dnes některé teologické školy uznávají světskou evoluční teorii. Představme si, kdyby se náhle vědci od ní odklonili, a přešli by zcela, třeba na teorii inseminace života země z vesmíru. Potom by zastaralá evoluční hypotéza přežívala jenom pro smích na úkor těch tmařů, kteří si říkají křesťané. Věda může své stanovisko změnit docela rychle, víra postavená na světských základech nikoliv. Proto přátelství se světem slouží víc mrtvým než živým.

Kdo věří, že má se zvířaty společné předky se dříve nebo později zvířetem stane.

- ♦ ... *V den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil jej k podobě Boží ...* (Genesis 5:1)

Člověk nemá zvířecí předky! V den, kdy byl člověk stvořen, byl celým člověkem. Na přednášce brněnským vysokoškolákům se jeden student zmínil o našich zvířecích předcích. Přerušil jsem ho: "Jistě mluvíte o svých ne o mých předcích?" Smích v sále byl jasný. Nikdo nechtěl mít zvířecí předky. Chudák, cítil se zaskočen a opuštěn, i když před vteřinkou, dokud jsem neutrousil tu poznámku, byli i ostatní na jeho straně. Někteří tvrdí, že člověk má společné předky se zvířaty na základě následujícího verše:

- ♦ *Řekl jsem si v srdci: To se stane kvůli synům lidským, aby je Bůh tříbil, aby nahlédl, že je to s nimi*

jako se zvířaty. Vždyť úděl synů lidských a úděl zvířat je stejný. Jedni jako druhí umírají, jejich duch je stejný, člověk nemá žádnou přednost před zvířaty, neboť všechno pomíjí. (Kazatel 3:18)

Kazatel si doslovně řekl ve svém srdci. Co čteme, není tvrzení Boha, ale názor člověka, jak se mu věci na povrchu jeví. Duch zvířat a člověka není stejný. To nám potvrdí Genesis, když ji věříme historicky. V Genesis nezořídí člověk ve svém srdci jako Kazatel, ale tvoří Bůh ve své svrchované moci. Že by byla zvířata stvořena k obrazu Božímu? Potom, co Šalamoun zkusil pod sluncem, tedy na zemi, veškerý luxus, jaký jen mohl člověk mít, zjistil, že vše je marnost nad marnost. Duch svatý pravdivě zaznamenal jeho zoufalost, aby ukázal, že nás pod sluncem nic neuspokojí. Kazatel končí verši, že bohabojnost je to, na čem u člověka všechno závisí. Jóbova žena také Jóbovi poradila, ať prokleje Boha, a přesto na těchto slovech nestavíme učení, že bychom měli Boha proklínat.

Evoluční teorie vede k rasismu. O tom nikdo nepochybuje. Podívejme se jen na náš český národ. Morálka společnosti je funkcí toho, jak se společnost sama vidí. Vidí-li se jako shluk pouhé hmoty, potom se s jedincem jako se shlukem také zachází. Pro zajímavost posuďte následující:

V boji o každodenní chléb podléhá všechno slabé, nemocné, méně odhodlané, zatímco boj samců o samice poskytuje právo k plazení jen tomu nejzdravějšímu. Vždy však je boj prostředkem k upevňování zdraví a odolnosti druhu, a proto i příčinou jeho vyššího vývoje.

Kdyby tento proces probíhal jinak, přestalo by všechno další vyšší formování druhu a nastoupil by spíš jeho opak. Neboť protože méněcenné má co do početnosti vždy převahu nad

nejlepší, rozmnožovalo by se při stejných životních a rozmnožovacích možnostech to horší mnohem rychleji, až by nakonec nutně musilo nejlepší ustoupit do pozadí. Musí tedy být provedena korektura ve prospěch lepších. Tu však obstarává příroda tím, že vystavuje slabší část tak těžkým životním podmínkám, že už tím je omezena její početnost, a ani zbytek nepřipouští k rozmnožení bez výběru, nýbrž i tu uskutečňuje bezohledný výběr podle síly a zdraví.

Víte, kdo napsal tohle pojednání hodné Nobelovy ceny, odvysílání v Meteoru, nebo zařazení do učebnice pro sedmou třídu? Akademik? Doktor přírodních věd? Kdepak! Autorem je sám veliký vůdce Adolf Hitler, který, jak se zdá, předběhl dobu s plány populační kontroly, interrupcemi i s euthanasii. Věřili-li člověk, že má se zvířaty společné předky, zvířetem se stane.

Ke Karlu Barthovi

Není možné, abychom se detailně věnovali tomuto vlivnému teologovi obšírněji. Alespoň následující výňatek ze Základů teologie, Charles C. Ryrie, BIBLOS, Třinec 1994:

INSPIRACE V POJETÍ BARTHOVĚ

Karl Barth (1886-1968), i když byl jedním z nejvlivnějších teologů nedávné minulosti, zastával chybný a nebezpečný názor na inspiraci, který mnozí stále propagují. Barthiáni se celkově staví do jedné řady s liberální školou biblické kritiky. Přesto však často káží jako evangelikálové. V tomto směru je barthianismus nebezpečnější než otevřený liberalismus.

Pro barthiány se zjevení soustřeďuje v Ježíši Kristu. Je-li Kristus středem kruhu znázorňujícího zjevení, pak Bible stojí na jeho obvodě. Ježíš Kristus je Slovem (a tím také je); Bible však slouží pouze jako svědek o tomto Slově, Kristu. Svědectví Bible o Slově je nevy-

24 ZÁPAS O DUŠI

vážené, tzn. že některé její části jsou ve svém svědectví důležitější než části ostatní. Právě tyto důležitější části svědčí o Kristu. Nicméně, ač tak významné, nemusí být tyto důležité části nutně přesné. Barthiáni ve skutečnosti docházejí ve svém hodnocení evangelia ke stejným závěrům jako liberálové: učí, že ve zprávách evangelia jsou chyby.

Barthiáni obviňují evangelikály z toho, že inspirace pro ně znamená diktát. Bibličtí pisatelé byli psacími stroji, na kterých Bůh svou zvěst napsal. To pochopitelně není ortodoxní názor na inspiraci.

Při výkladu 2. Listu Timoteovi 3,14-17 a 2. Listu Petrova 1,21 Barth zdůrazňuje, že nám ani jeden z těchto dvou oddílů nedává podnět k domněnce, že by pisatelé prožili něco zvláštního. Píše, že inspiraci musíme chápat jako "zjevení, při němž se proroci a apoštolové ve své lidskosti stali tím, kým byli, a při němž, a jedině při němž, se pro nás mohou ve své lidskosti stát tím, kým jsou". (Church Dogmatics, I, 2, 563) Ať už tento výrok znamená cokoli, jedno je jasné: text Bible je lidským výtvořem plným chyb, který se však může stát Božím slovem tehdy, když nás přemůže.

Výraz "když nás přemůže" nás upozorňuje na existenciální stránku Barthova pojetí inspirace. Bible se stává Božím slovem, když k nám Boží Slovo, Kristus, promlouvá na jejích stránkách. Inspirace, podobně jako zjevení, klade důraz na subjektivní, existenciální setkání. (Viz Dewey M. Beegle, *The Inspiration of Scripture* / Philadelphia: Westminster Press, 1963 /, str. 126-31.)

Může mít takováto Bible vůbec nějakou autoritu? Může, prohlašuje barthián. Její autorita spočívá v setkání víry s Kristem Písmem. Bible ukazuje na Krista, a proto nemá autoritu základní, nýbrž autoritu nástroje. A části Bible, které ukazují na Krista, mají větší autori-

tu než oddíly, ve kterých tomu tak není. Všechny části Bible v sobě nicméně obsahují chyby.

Shrnutí: Barthova teologie učí, že Bible (B) ukazuje na Krista (K) Slovo. Ve skutečnosti však bez B nevíme nic o K. Není to tak, že bychom již měli o K jasnou představu, na jejímž základě bychom mohli zkoumat správnost ukazatele B. Bible ve skutečnosti portrétuje K, tzn. že to, co o Kristu víme, pochází z Bible. Jsou-li však v Bibli chyby, je obraz Krista chybný. A není třeba pochybovat o tom, že Bible v Barthově pojetí chyby skutečně obsahuje.

Tyto jemné rozdíly v odchylkách od správného výkladu inspirace Bible by nás měly vést k pozornému naslouchání a čtení toho, co lidé o inspiraci říkají a píší. Slova sice mohou znít ortodoxně, za nimi se však může skrývat velmi chybný názor na inspiraci. Správnou nauku nám dávají biblické údaje. Všechno ostatní musí být posuzováno v jejich světle. - Konec citátu -

Novoortodoxní liberální stanovisko může být shrnuto v následujících Barthových výrociích:

"Bible je Božím Slovem potud, pokud jí Bůh dovoluje být Jeho Slovem, dokud skrze ní Bůh promlouvá ... Z tohoto důvodu se v takovém případě Bible stává Božím Slovem ..." Církevní dogmatika I, 1, str. 155 angl. vydání

"Tak se Bůh odhaluje v tvrzeních prostřednictvím jazyka, a prostřednictvím lidského jazyka takového jaký je, v tom smyslu, že občas to a to slovo, vyřčené proroky a apoštoly a veřejně dosvědčené v církvi, se stává Jeho Slovem." Církevní dogmatika I, 1, str. 156 angl. vydání

My, fundamentálně ortodoxní konzervativní evangelikálové, věříme, a "Zápas o duši" to bude vždy obhajovat, že každé slovo Bible vyřčené proroky a apoštoly a ne to a to slovo,

vždy a ne občas, je Jeho Slovem a nestává se Jeho Slovem. Samozřejmě, výroky Satana, nevěřících teologů-farizeů, lidí a jiných, na nichž nelze stavět věrouku, jsou pravdivě Duchem svatým tlumočeny, a nerozlučně patří do historických souvislostí Bible.

- pst -

PADLÁ SPOLEČNOST A ANDĚLÉ

MIROFILM připravil dokumentární film o homosexuální prostituci mladých chlapců s názvem ANDĚLÉ. V době, kdy připravujeme toto vydání Zápasu o duši, se s ním televizní diváci ještě neseznámili. Nevíme, jaký bude mít ohlas. Autorům dokumentu patří dík za nastavení zrcadla dnešní společnosti.

Problémy prostituce je ožhavé téma. Většinou se jedná jen o tom, jak toto výnosné řemeslo nejlépe zdanit, a jen okrajově se hovoří o morálním a zdravotním nebezpečí, které ohrožuje celou společnost. O morálních imperativích se v naší společnosti nehovoří. Autoři dokumentu nastavují to nejpravdivější zrcadlo dospělým, rodičům a zodpovědným zákonodárcům naší morálně nemocné a zdevastované společnosti. Zamysleme se sami nad sebou, zamysleme se nad tím, jak vychováváme děti a kterým směrem se naše společnost ubírá. Zvykli jsme si vidět na televizních obrazovkách děti umírající hladem, strašlivá zranění ve válkách, smrt a zkázu v přírodních pohromách. Utěšujeme se, že takové hrůzy nemáme a neznáme, ale oči chlapců filmu ANDĚLÉ vyjadřují větší hrůzu než lidské utrpení zachycené v katastrofách. Budíž nám rodičům výzvou i výstrahou:

♦ **Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh zárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mne nenávidí,**

ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.

(2. Mojžíšova 20:5-6)

Po zhlédnutí filmu jsem dalších 24 hodin nebyla schopná komentáře. Vše jsem nosila uvnitř. Necítím zlobu ani rozhořčení, jen mám v duši velkou bolest a smutek nad tragédií našich dětí a znechucení nad bezbohou sametovou společností, která za tuto situaci nese plnou zodpovědnost.

Tváře a především oči mladých chlapců, z nichž některým není ani patnáct let, vyjadřují nesmírnou bolest, prázdnotu, strach, stud a beznaděj. Jsou to tváře, které potkáváme dnes a denně. Většina chlapců utekla z domova. V Praze prý hledali práci, ale kdo bude nebo může zaměstnávat patnácti až sedmnáctileté chlapce? Kdo jim pronajme nebo poskytne ubytování? Většina začínala dráhu prostituce na radu svých kamarádů nebo pasáka, který zprostředkuje první kontakty. Chlapci překonají stud, strach i pocit viny, jakmile poznají, že mohou získat velké peníze jinak než prací. To, co chlapec dostane za jedno "číslo", jak sami říkají, se rovná nejméně týdenní, často i měsíční lopotě. Zákazníci jsou většinou cizinci, kteří kdysi jezdili za sexuálními perversy do západní Afriky a na Haiti. Jakmile se zjistilo, že jde o země, kde se mnozí nakazili AIDS, rozkvetla sexuálně exotická turistika v Asii a Indii. Dnes se přesouvá do komunismem zbídačených zemí. V Bombaji je podle údajů Světové zdravotnické organizace nakaženo 35% prostitutek, v roce 1988 to byly pouhé 3%. CIA odhaduje, že v Africe, jižně od Sahary, je nakaženo 75% obyvatelstva. Choroba AIDS je biologický ekvivalent nukleární války. O nebezpečí dostavby Temelína, demonstrací a zasedání vlády jsme pravidelně informováni. O zdravotní a

psychologicko-morální katastrofě se u nás zarytě mlčí. O skutečném nebezpečí AIDS nás neinformují ani osvětáři, ani vychovatelé ani zdravotníci.

Dokumentární film ANDELE odhalil jen špičku ledovce obrovského problému. Zdravotní dopad a ekonomickou zátěž však ponese všichni, protože mlčíme a nečiníme přihlížíme. Pokud se nevzpamatujeme, bude i naše republika jen odstrašujícím číslem ve statistické ročence. Naši bohatí sousedé, bez dalekého cestování a legálních opletačků, budou dál hledat a nacházet, co chtějí ráci. Mnohým zákazníkům nestačí prostituti obojího pohlaví, jejich terčem jsou především děti. Obchod s bílým masem všeho druhu kvete a vynáší. Noční bary a kluby jako Mercury, Riviera, Petr Vok, Valdek, T club jsou jen některá z míst, kde se schází vyšší společnost, aby ukojila své sexuální touhy. Ti, kteří mají slušnou znalost angličtiny, provozují řemeslo v cizině.

Na otázku: **"Čeho se bojíš nejvíce?"** chlapci odpovídají: **"Pohlavní nemoci a AIDS"**. Jejich "opatrnost" či znalost jak se vyvarovat nakažení jsou v podstatě minimální. Uvědomují si, že život je smrtelný, že tu nebudou věčně, ale nechápou, že nežijí, ale umírají. Oči i slova vypovídaly o strachu ze samoty, o strachu být bez peněz v bídě a opuštění. Tito chlapci vědí, co je to být bez domova, co je to mít hlad. Znájí život na Hlavním nádraží. Někteří se bojí lidské závisti, úchylkářů a sadomasochistů. Říkají:

"Bojím se, ale šlapu dál... Budu šlapat, dokud mě nechytanou policajti... Chci skončit, ale peníze mě lákají... Nemohu najít práci... Nevím co chci, asi být gangsterem..."

Většina z nich se motá v začarovaném kruhu. To, co "vydělá" za hodinu nebo za dvě prostituci, nevydělá nikde. Co vydělá, to utratí ve hracích automatech.

Jak s takovým dokumentem nakládat? Dříve než bude televizně uveden, (jestli bude) je třeba diváky připravit na to, co uvidí. Tento film by se měl povinně z výchovných a legislativních důvodů promítnut především všem členům naší vlády a parlamentu, obzvláště ministrům školství a zdravotnictví. Ti mohou na základě faktů apelovat na zákonodárce. Pokud u nás nebude mít zákony, které budou ochraňovat děti před sexuálním zneužíváním, bude se situace pouze zhoršovat. Není možné, aby byly děti beztravně zneužívány, aby byly hrací automaty téměř u každého záchoda, v restauracích, na nádražích, v hernách a barech, kam má přístup nezletilá mládež a školáci. Není možné, aby prostitute prostoupila celou naši společnost. Vládcové mají být Božím vykonavatelem trestu. Bezbožní voliči však dávají mandát bezbožným vládám, které potom nejsou hrozbou pro ty, kdo jednají zle:

♦ **Vládcové nejsou přece hrozbou tomu, kdo jedná dobře, nýbrž tomu, kdo jedná zle. Chceš, aby ses nemusel bát vládnoucí moci? Jednej dobře, a dostane se ti od ní pochvaly. Vždyť je Božím služebníkem k tvému dobru. Jednáš-li však špatně, máš proč se bát, neboť nenese meč nadarmo; je Božím služebníkem, vykonavatelem trestu nad tím, kdo činí zlo. Proto je nutno podřizovat se, a to nejen z bázně před trestem, nýbrž i pro svědomí. (Římanům 13:3-4)**

Jeden z pasáků prohlásil: **"Máme demokracii, mahu dělat, co chci. Nikdo mě nemůže potrestat!"** Ale to je omyl. Demokracie neznamena anarchii. Právě proto, aby si nikdo nemohl dělat co chce, Bůh svěřil vládám moc a meč. Vláda má povinnost ochraňovat lid před zlem. Biblickou prioritou vlády není hospodářství. Její funkce je, aby všichni občané respektovali zákon:

- 1) *Nezavraždíš*
- 2) *Nesesmilníš*
- 3) *Nepokradeš*
- 4) *Nevydáš proti svému bližnímu křivě svědectví*
- 5) *Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho majetku, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.*

Až vláda, třeba i silou meče (policie), z vůle bohabojného lidu, obživí těchto pět civilních Božích zákonů, potom ochrání nás všechny, i mladistvé homosexuální prostitutky. Potom hospodářství a duchodové zabezpečení vyřeší už noví, svobodní občané.

- ♦ *Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví. (Žalm 33:12)*

Nemůžeme očekávat Boží požehnání ani lepší budoucnost, dokud nebude-me Božím dědictvím.

- ♦ *Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní, bez lásky, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, hrubí, lhostejní k dobrému, zrádci, bezhlaví, nadutí, budou mít raději rozkoš než Boha, budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat.*

(2. Timoteovi 3:1-5) - kas -

SONDA DO DUŠE STUDENTŮ

Dnešní společnosti, odborníkům ministerstev a zdravotnictví, rodičům a dětem často chybí základní morální prvky společenské a křesťanské etiky. Zatím nemáme a nevyučujeme jiný než evoluční model. Nemůžeme se tedy divit, že mládež neuznává žádné autority, pouze právo silnějšího. Těžiště

hodnot a zájmů mládeže je od křesťanské morálky na hony vzdáleno. Na první pohled by se mohlo zdát, že svoji Bohem danou úlohu neplní pouze rodiče, ale přímou zodpovědnost za špatnou výchovu mládeže nese i samotná církev. Sonda do duše, článek otištěný v Českém deníku, uvádí následující informace:

"NĚKTERÍ LIDÉ O NÁS ŘÍKAJÍ, ŽE NEJSME NÁBOŽENŠTÍ, ALE JAK BYCHOM MOHLI? NIKDO NÁS K TOMU NEVEDL." Toto není pouze závěr studentů. Někteří církevní pracovníci mají k problémům dnešní mládeže následující vysvětlení: Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Jinými slovy, jaká je společnost, taková je mládež. Existuje společensky vzájemná závislost.

Z celkového počtu 180 studentů sedmi ročníků gymnázia jsou čtyři studenti věřící - tři křesťané a jedna příslušnice Svědků Jehovových. Jednalo se o mládež od 11 do 18 let. Výsledky vyhodnocení odpovědí studentů můžeme rozdělit do dvou kategorií názorů. První část průzkumu provázeli pozitivní slova jako je: **PO-MOC, OCENĚNÍ** a prohlášení **VÍRA LIDI POSILUJE**. Několik studentů považuje za klad církve pomoc postiženým lidem, bezdomovcům a "křesťanskou pomoc bližnímu". Studenti, které křesťanství a církve nezajímají, hodnotí kladně církevní svátky. Není jim proti mysli slavit Vánoce ani Velikonoce. Studenti prohlásili: *"Zjednodušeně se dá říci, že děti jsou jen zdokonalený obrázek rodičů."* Tam, kde výchovná snaha rodičů pokulhává nebo chybí, nastupuje zákon džungle. Mladá generace je ovlivňována ze všech stran, ale ne vždy ke svému prospěchu či prospěchu společnosti. Mládež se orientuje podle různých módních trendů, které nejen vznikají, ale především k nám pronikají odjinud.

Následující text, který nám zaslali naši čtenáři, varuje i nás.

Pornografické časopisy a reklamy dnes už nikoho nepřekvapí. Staly se běžným jevem. Zatím jediná katolická církev hájila veřejně zásadu, že sex má své místo pouze v manželství a nikde jinde. Proto není přípustná pornografie jakéhokoliv charakteru. Při četbě některých výroků církevních osob má však člověk dojem, že tato samozřejmost už dávno neplatí. A nejedná se o ojedinělé teology, kteří se dostali do křížku s magisteriem, nýbrž o oficiální texty biskupské kurie.

Německý časopis FMG Information ve svém dubnovém čísle (1994) cituje tzv. "Hru pro mládež" v rámci údajných "informací o sexu". Nevydal ji nikdo jiný než prelát Engelbert Preiss, jenž je zodpovědným duchovním pastýřem mládeže v mohučské diecézi v Německu. Prý má pomoci mládeži ke správnému pohledu na sex:

"Vyprávěj nějaký vtip na sexuální téma!" - "Přespál(a) jsi u své přítelkyně (přítele), aniž jsi cokoliv řekl(a) svým rodičům. Přijdeš domů a rodiče jsou kyselé. Zahrej tuto scénku!" - "Tvá přítelkyně (přítel) se tě zeptá, jaký antikoncepční prostředek je dobrý. Porad jí (mu)!" - "Najdi si v tomto prostoru předmět, který chápeš jako erotický!" - "Znáš situace, kdy máš velkou touhu po sexuálním styku, ale tvá partnerka (tvůj partner) nikoliv?" - "Je ti jedenáct roků. Náhodou jsi viděl rodiče při pohlavním styku. Ptal ses své matky, co to dělala? Zahrej scénku!" - "Je ti jedenáct roků. Tví rodiče objevili ve tvém pokoji pornografický časopis a začali s tebou diskutovat. Zahraj scénku!"

Tak bychom mohli pokračovat dál, těmito dotazy a scénkami se tato hra, vydaná se souhlasem biskupského ordinariátu, jenom hemží. Jak jinak to nazvat než návodem ke smilstvu?

Vraťme se k našemu tématu a zopa-

kujme si pozitivní slova kladného vztahu, která studenti o církvi a křesťanství prohlásili - **POMOC, OCENĚNÍ a VÍRA LIDI POSILUJE**. Podívejme se na slova, která charakterizují vztah většiny studentů: **NEZÁJEM, NEVĚŘÍ, NECHÁPOU, NESCHVALUJÍ, NEODSUZUJÍ, ODMÍTÁJÍ, NESOUDÍ, JE TO JEDNO, NEMAJÍ ŽÁDNÝ VZTAH, ZÁPORNÝ VZTAH**. Z těchto slov můžeme vycítit emocionální náboj, který každý výraz obsahuje.

Kategorii hodnocení, kterou jsme nazvali "**žádný vztah**" ke křesťanství vyjadřují slova: *osobní nezáměr, nechápu, neodsuzuji a nesoudím*.

Druhou kategorii "**Záporný vztah**" ke křesťanství vyjadřují slova - *neschvaluji, nechci, křesťané jsou pokrytci, odmítám a mám záporný vztah*.

Většina studentů - 145 ze 180 nemá k církvi ani ke křesťanství **žádný vztah**. V mnoha případech se studenti vyjadřují konkrétně: "**NEVĚŘÍM**, protože jinak by přece nebyly války a násilí nebo nevěřím, asi proto, že jsem k tomu nebyl veden doma ani ve škole." "**NECHÁPU** - jak někdo může věřit v něco nebo v někoho, koho nebo co vůbec nikdy neviděli." Vědomosti o církvi jsou založeny na tom, co se studenti učili v dějepise. Církev a křesťanství spojují zejména s negativní historií a tvrzením církve, že Země je placatá. Studenti odsuzují bohatství církve, loupení, lži, války ve jménu Boha a boje mezi příslušníky různých vyznání. **Kladný vztah** mají studenti k osobě Jana Husa, který byl nejen věřícím, ale také kritikem církve. Osobní zkušenost s křesťany má ze studentů málokdo. Ti zasvěcenější dodávají:

✓ *Křesťanství je dobrá myšlenka, ale její vyznavači se jí vždy neřídí, pouze předstírají svou víru.*

✓ *Myslím si, že v minulosti a ani dnes církev nemá s Bibli a vírou nic společného.*

- ✓ Církve mi připadají ustrnulé, odměřené, mám pocit, že se snaží nahnat věřícím strach.
- ✓ O křesťanství se vůbec nemluví, a když, tak většinou záporně. Asi proto jsem si už v dětství zaříkoval, že je církev a víra v Boha špatná.

To, co vyslovili studenti, kteří nemají k církvi žádný vztah, vypovídá více o nás, o generaci rodičů, vychovatelů a církvích více, než o studentech samotných. Rádi bychom přesunuli odpovědnost za chování a názory dnešní generace na mladé a mládež, na společnost, ale zodpovědnost za jejich chování, za to, jaké jim předáme kulturní a křesťanské dědictví, náleží každému jednomu z nás. Ve výchově dětí neplatí kolektivní vina. Nakonec můžeme být rádi, že většina studentů a mladých nemá k církvi a křesťanství ještě vyhraněně záporný vztah. Slova nevěřím, nezáměr, nechápu, neodsuzuji a nesoudím jsou nám výzvou, abychom vysvětlili a ukázali, že křesťanství nejsou prázdna, nic neříkající slova. O to větší zodpovědnost máme pro budoucnost. Potvrdíme, že křesťané jsou skutečně pokrytci a pleticháři toužící po moci a majetku? Nebo ukážeme, že umíme rozdávat lásku, sloužit ostatním a především milovat své děti a rodiny tak, aby si nevěřící svět chtěl brát příklad z našich životů.

Abychom celé skutečnosti porozuměli ještě lépe, podívejme se na poslední část studentů - tedy ti, kteří mají k církvi a křesťanství záporný vztah.

"Záporný vztah" ke křesťanství vyjadřují slova - neschvaluji, nechci, křesťané jsou pokrytci, odmítám a mám záporný vztah. Podívejme se, co se skrývá pod těmito pojmy:

- ✓ Nechtěl bych se krčit v rohu a říkat, že Bůh je víc než já.
- ✓ Vůbec bych nechtěl uznávat nějakého Boha a modlit se.
- ✓ Kdyby byl Bůh, tak proč se válčí?

- ✓ Jak by mohl stvořit Zemi z ničeho?
- ✓ S církví nechci mít nic společného, protože církev v minulosti lhala, kradla, loupila.
- ✓ Církev je jako politická strana, myslí jen na prospěch svých představitelů a ostatní se mohou mít dobře až v nebi.
- ✓ Církev - je to zbytečné, akorát z lidí tahají peníze a straší peklem.
- ✓ Křesťanství není nic jiného než pusté oblbování lidí.
- ✓ Každé náboženství je demagogie, já věřím pouze sám v sebe.
- ✓ V církvi je řada lidí, kteří nechtějí pracovat.

Skupina studentů - ti, kteří mají k církvi a ke křesťanství záporný vztah, by nás měla motivovat k tomu, abychom hledali cesty, jak se přiblížit k těm, kteří potřebují pomoc, aby dokázali žít ve společnosti, která má pochopení pro různorodost názorů. Jinak stojíme na pokraji nového teroru, kde si nebude člověk jistý životem.

Závěr - potvrzeno a sečteno: ze všech 180 studentů, kteří se zúčastnili ankety "**Jaký je můj vztah ke křesťanství?**", má **kladný vztah** k církvi 11 studentů, 23 studentů má **záporný vztah** a absolutní většina - 145 studentů - nemá ke křesťanství **žádný vztah**. Zamysleme se nad stavem našeho národa, našich církví a nad stavem naší mládeže. Nepromarněme tuto jedinečnou příležitost, která před námi leží. Samotná tradice, ba ani ta křesťanská, nám nepomůže. Bible nám ukazuje jinou cestu než je ta, kterou se žene dnešní společnost. Písmo říká:

- ♦ *Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost svého trápení. (Matouš 6:33)*

- Zpracováno podle článku
v Českém Deníku -

ASOCIACE PRO BOJ PROTI AIDS A ZA SEXUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Institut dětí a mládeže Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy provedl v lednu 1994 průzkum a zveřejnil následující údaje o sexuálním chování našich mladých lidí.

Do 14 let začne sexuálně žít 11% chlapců a 27% dívek, 56% chlapců a dívek mezi 15. a 16. rokem. Podle názorů odborníků je optimální věk pro zahájení pohlavního života nad 16 let. Takové doporučení se neobejde bez vhodné hormonální antikoncepce od 17 let věku dívky, která žije pravidelným pohlavním životem.

Studenti některých základních škol, od věku 12 let již vyplnili, nebo budou vyplňovat dotazník, který může úzce souviset s prostitucí mládeže:

ÚVOD:

Tvoje třída byla vybrána k účasti ve výzkumu, jehož výsledky budou sloužit jako podklad k preventivním opatřením proti šíření nemoci AIDS. Česká republika v tomto směru spolupracuje s řadou zemí (např. Rakousko, Holandsko, USA), kde již tento výzkum proběhl. Asi již víš, že nemoc AIDS se přenáší zejména pohlavním stykem. Otázky tohoto dotazníku se proto týkají nejenom Tvých vědomostí a Tvého postoje k AIDS, ale i Tvého postoje k dívkám a zkušeností v sexuálním životě.

Cíl studia - Boj proti AIDS je hlavně otázkou prevence, tj. předcházení možné nákaze. Změnit návyky a životní způsoby starších lidí je velmi nesnadné, proto je mezinárodně na prvním místě osvěta mezi mládeží.

Dotazník - Základní otázky: bydlíš-tě, počet obyvatel místa bydliště, nejvyšší dokončené vzdělání otce, matky, hlásíš se k nějaké církvi, u koho v současné době bydlíš?

Ohodnocení vlastních sexuálních zkušeností:

- ✓ Mohou mít chlapci mého věku již pohlavní styk?
- ✓ Měli by mít chlapci zkušenosti s různými partnery?
- ✓ Když chlapci mého věku s někým spí, mělo by to být s někým, koho dlouho znají?
- ✓ Když má chlapec vážnou známost, může se ještě občas vyspat s někým jiným?
- ✓ Když má chlapec chuť vyspat se s nějakou dívkou, může to udělat, i když ji nemá rád?

Sexuální praktiky:

Detailní otázky: mazlení, hlazení přirození, souložení, sexuální obtěžování, orální sex s partnery opačného i stejného pohlaví, soulož do konečníku. Používáš při tom kondom?

Informovanost o AIDS a způsobech přenosu:

Obsahuje řadu všeobecných otázek o AIDS, ale nic o prevenci.

Závěrečná otázka první části:

- ✓ Odhadni, kolik hodin týdně strávíš poslechem rádia a sledováním televize.
- ✓ Napiš název svého oblíbeného TV pořadu, časopisu, rozhlasové stanice, hudební skupiny, zpěváka, herce, politika nebo jiné osobnosti, které si vážíš nebo jsi máš rád.

Druhá část: 57. až 70. otázka jsou určeny pro ty, kteří již souložili nebo měli sex s partnerem stejného pohlaví.

68. otázka: Omezil jsi někdy svůj intimní život kvůli nebezpečí AIDS?

Jak hodnotit tento dotazník? Pokud má sloužit v boji proti AIDS a jeho cílem je sexuální vzdělávání, jak tvrdí autoři, je přinejmenším podivné, že na dvanácti stránkách textu se vyskytuje slovo **nebezpečí nákazy AIDS** pouze dvakrát. Jestliže dětem hrozí nebezpečí a někdo je chce poučit a varovat, nepotřebuje dvanáct stran textu a

pochybných instrukcí, aby splnil svůj úkol. Tento dotazník je spíše spolehlivým návodem, jak informovat děti a mládež o sexuálních praktikách, se kterými ještě nemají osobní zkušenost. Pokud zkušenosti mají, tento dotazník neposkytuje žádné informace, jak se před nebezpečnou nákazou AIDS chránit. Místo varování mohou žáci zkoumat názory své a svých spolužáků, s kterými jistě budou dané otázky probírat. Dotazník bohatě informuje a navádí k ještě větší sexuální nevázanosti, než s jakou se již potýkáme. Mladí mohou považovat otázky za běžnou normu sexuálního chování, kterou není třeba konzultovat s dospělými. Poznámka v úvodu dotazníku o životních názorech starších lidí, rozuměj rodičů, církve a učitelů, není nic jiného než znevažování autority a rozumnosti dospělých: **Změnit návyky a životní způsoby starších lidí je velmi nesnadné, proto je mezinárodně na prvním místě osvěta mezi mládeží.**

To je nepřímá výzva dospívajícím - *nedůvěřujte rodičům, nic jim o tom neřkejte.* Jinými slovy, rozvrátit rodinu přímo je těžší, proto je snazší soustředit se na děti, ty se nedovedou bránit. Dotazník je šířen bez vědomí rodičů i učitelů žákům základních a středních škol. Nezapomínejme, že zodpovědnost za výchovu dětí mají především rodiče, potom pedagogové - nikoliv bojovníci proti AIDS.

- (Výzkum realizován s finančním zajištěním z Národního programu pro prevenci AIDS) -

Dobrá novina:

dá-li Pán, budeme připravovat sobotní hodinový pořad pro plzeňský rozhlas na VKV a západočeskou síť rozhlasu po drátě. Vysílače: Plzeň, Domažlice, Klatovy, Cheb, Krašov.

Biblická Bašta

Rádi bychom začali "Biblickou Baštu", pravidelné biblické studium v Praze. Podle vašich ohlasů bychom se scházeli buď v pátek večer nebo v sobotu odpoledne - bude-li zájem mimopražských. Napište nám. Pokud máte návrh vhodného místa setkávání, rádi váš návrh zvážíme.

Jak hospodaříme?

Vaše dary v ČR za rok 1994 dosáhly částky: 407.250 Kč, celkové výdaje byly 402.600 Kč.

Dárci v Čechách a na Slovensku:

1990 přispělo: 138 + 18 osob

1991 přispělo: 385 + 78

1992 přispělo: 366 + 85

1993 přispělo: 872 + 182

1994 přispělo: 946 + 200

Za minulý rok jsme obdrželi asi 1500 dopisů - děkujeme za povzbuzení i připomínky. V prosinci jsme všem zaslali daňové potvrzení. Máme několik anonymních dárců, i jim tedy patří náš dík. Kromě nich máme neznámé dárce. To jsou ti, kdo převedli peníze přímým bankovním převodem. Na výpisu z banky není dostatek informací, abychom dárce identifikovali. Pokud potřebujete daňový doklad, napište nám.

V loňském roce jsme začali vydávat slovenskou verzi časopisu, v letošním roce bude na Slovensku i tisk. Na tamní bankovní účet došlo 76.500 Sk.

Potřebujeme vaši pomoc, aby všechny vydané materiály našly své čtenáře. Bůh volá do služby každého jednoho z nás. S modlitbou vám přikládáme poštovní složenku a předem děkujeme za jakýkoliv dar na společné dílo. Nezapomeňte oznámit změnu adresy, nebo případné chyby v ní.

Všem přejeme hodně Božího požehnaní a radosti z života ve službě Pánu.

Vaši v Beránku, manželé Steigerovi

**Připomínky a objednávky časopisu, kazet s pořady
HCJB - Dobrá novina, knihy "Zápas o duši" adresujte:**

České země

**HCJB - ZoD Distribuce
P. & K. Steiger
Box 77
251 01 Říčany u Prahy**

Slovensko

**HCJB - ZoD Distribúcia
M. & A. Zavilla
Jiráskova 165/10
916 01 Stará Turá**

Dobrovolné příspěvky můžete poslat poukázkou "A"

Název účtu:

ZOD - HCJB World Radio

Číslo účtu:

Komerční banka Brno
96538-621/0100

Názov účtu:

HCJB Rádiosieť ZOD Slovensko

Číslo účtu:

VUB Trenčín, exp. Stará Turá
49134-202/0200

Novinové výplatné

hrazeno u pošty

Velká Bíteš

HCJB - Dobrou novina denně zachytíte z Ekvádoru

RÁNO: v létě v 7:00, v zimě v 6:00, tj. 5:00 UTC.

6 205, 9 600, 11 835 a 17 490 kHz (SSB) - v pásmu 49, 31, 25 a 17 m.

VEČER: v létě ve 20:00, v zimě v 19:00, tj. 18:00 UTC

15 270 a 17 790 kHz - v pásmu 20 a 17 m.

Český rozhlas Plzeň připravujeme každou neděli od 7:00 do 9:00 (15 minut)

Velmi krátké vlny (VKV/FM): **101,7 106,7 105,3 102,4 100,8 MHz**

TWR Tirana připravujeme každé pondělí ve 21:45 střední vlny: **1 395 kHz - 215 m.**

ZÁPAS O DUŠI vydává nakladatelství A-ALEF, Bořivojova 29, Ostrava

Redaktoři Pavel a Klára Steigerovi

HCJB Radiosť ZoD, pošt. schr. 77, 251 01 Říčany u Prahy

Tisknou OSTRAVSKÉ TISKÁRNÝ, Novinářská 7, Ostrava 1

Vychází šestkrát do roka. **NEPRODEJNÉ !**

Podávání novinových zásilek povoleno:

Jihomoravským řed. spojů v Brně č.j. P/2 - 3121/94 ze dne 13.9.1994.

Dohlédací pošta Velká Bíteš. Registrační číslo R 6/91.

Podávanie novinových zásielok povolené:

SP č. p. ZsRP Bratislava, č. 1034-PO-1993 zo dňa 1. 4. 1993.